

ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Τίτλος Ερευνητικής Εργασίας (PROJECT)

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΙΤΕΑΣ

Ουσίες που... «**ναρκώνουν**» τη συνείδησή μας!

Συμμετείχαν οι μαθητές Α' λυκείου :

Αργυροπούλου Ζωή

Γκιόσι Σάρα

Γουβός Χρήστος

Δελή Αναστασία

Δρόσσου Ιωάννα

Θεοχάρη Έλενα

Καραθάνου Χαϊδούλα

Κούκιου Γλυμίδα

Κόλλια Γιούλη

Κόρακα Λυδία

Λιγνού Μαριλένα

Παλιβίδα Αγγελική

Παπάνης Μίλτος

Πέτσα Ιωάννα

Ραχωβίτσα Γεωργία

Στέφα Χριστίνα

Τσινταβή Πανωραία

Φαρδέλλου Ιωάννα

Χαρίτου Δήμητρα

Επιβλέπουσα καθηγήτρια

Τσιρογιάννη Σοφία ΠΕ10

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

❖ Περιγραφή του προβλήματος

1. Ορισμός των Ναρκωτικών.
2. Είδη ναρκωτικών ουσιών.
3. Επιστημονική ανάλυση –Μεθοδολογικά Ζητήματα.

❖ Αίτια και Παράγοντες των Ναρκωτικών

1. Λόγοι που οι άνθρωποι εθίζονται στα ναρκωτικά.
2. Ατομικοί –Κοινωνικοί- Βιολογικοί παράγοντες.
3. Σχέση εγκληματικότητας-Ναρκωτικών.

❖ Συνέπειες για το άτομο και την κοινωνία

1. Οι συνέπειες των ναρκωτικών για το άτομο.
2. Εγκληματολογία και Ναρκωτικά.
3. Η νομοθεσία για το εμπόριο ναρκωτικών στην Ελλάδα.
4. Η νομοθεσία για το εμπόριο σε άλλες Χώρες.

❖ Πρόληψη και Αντιμετώπιση

1. Παράνομες και νόμιμες εξαρτησιογόνες ουσίες.
2. Κέντρα Απεξάρτησης.
3. Θεραπευτικά Κέντρα.
4. Τα οικονομικά συμφέροντα της διακίνησης των ναρκωτικών.
5. Το εμπόριο ναρκωτικών στα Βαλκάνια.

Πρόλογος

Από όλους τους εθισμούς και τα πάθη που μπορεί να έχει ένας άνθρωπος, τα ναρκωτικά είναι αυτά για τα οποία όλοι συμφωνούν για την εκφυλιστική και μόνο φύση τους. Γιατί όμως συνεχίζουν να αυξάνονται οι χρήστες ακόμα και στην εποχή της ενημέρωσης και της πληροφόρησης; Σαν θαυματουργά χάπια τα ναρκωτικά μοιράζονται αμερόληπτα στον καθένα. Ανεξαρτήτως φύλου, χρώματος, καταγωγής, οικονομικής κατάστασης πάντοτε έχεις αρκετά χρήματα για να κάνεις δική σου κάποια ουσία πριν τελικά σε κάνει εκείνη δική της. Η ανάγκη του εθισμένου, ο λόγος ύπαρξης «διαμεσολαβητή» της γειτονιάς σου, η αυτοκρατορία του εμπορίου ναρκωτικών είναι όλα τους μέρη μίας καλοκουρδισμένης μηχανής παραοικονομίας, ξεπλύματος μαύρου χρήματος και δημιουργίας ευρύτερων προβλημάτων. Και στο τέλος ...απομένει μόνο ο χρήστης ως θύμα του εαυτού του να παρακαλεί για την πολυπόθητη δόση του. Τι κάνει γι' αυτό η σύγχρονη κοινωνία; Πώς μπορεί να αντιμετωπισθεί αυτή η μάστιγα της εποχής μας;

2.

Περιγραφή του Προβλήματος

Ομάδα

Ζωή Αργυροπούλου

Χαϊδούλα Καραθάνου

Μαριλένα Λιγνού

Γεωργία Ραχωβίτσα

Χριστίνα Στέφα

3.

Τι είναι τα ναρκωτικά;

Τα ναρκωτικά είναι ουσίες που επιδρούν στον εγκέφαλο και γι' αυτό προκαλούν εθισμό. Οι άνθρωποι που τα χρησιμοποιούν θέλουν να βιώσουν τις συνέπειες των ναρκωτικών. Ορισμένα φάρμακα επίσης επιδρούν στον εγκέφαλο, όπως για παράδειγμα φάρμακα για την επιληψία, αλλά δεν λαμβάνονται από τους χρήστες γι' αυτό το λόγο, για την θεραπευτική τους δηλαδή λειτουργία. Το Rotalin είναι ένα φάρμακο το οποίο μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη διαταραχή ελλειμματικής προσοχής/υπερκινητικότητας αλλά επίσης χρησιμοποιείται τα τελευταία χρόνια και σαν ναρκωτικό. Μιλάμε για «ναρκωτικά» όταν χρησιμοποιεί κανείς αυτές τις ουσίες με σκοπό να βρεθεί κάτω από τη επήρεια τους.

«ΕΙΔΗ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ ΟΥΣΙΩΝ»

❖ Ελαφρά ναρκωτικά (ψυχεδελικά).

Μαριχουάνα- Χασίς: Παράγωγα της ινδικής κάνναβης. Καπνίζεται το άνθος (μαριχουάνα) ή η ρητίνη (χασίς) που παρασκευάζεται σε πλακίδια ή κυλίνδρους χρώματος σκούρου καφέ. Το χασίς έχει περιεκτικότητα σε καθαρό ναρκωτικό 40%, ενώ η μαριχουάνα δεν ξεπερνάει το 12%. Δίνουν ένα συναίσθημα ευεξίας, ηρεμίας και εσωτερικής ικανοποίησης. Οι έννοιες του χώρου και του χρόνου αλλοιώνονται. Αποτελούν κοινωνικό κίνδυνο γιατί ανοίγουν το δρόμο στη δοκιμή των σκληρών ναρκωτικών όπως η ηρωίνη και η μορφίνη. Είναι πολύ διαδεδομένα ειδικά στις ανατολικές χώρες.

4.

❖ **Σκληρά ναρκωτικά (οπιώδη, αμφεταμίνες).**

Όπιο, Ηρωίνη, Μορφίνη: *Ναρκωτικά που προκαλούν γρήγορη εξάρτηση και εθισμό. Οι χρήστες τους γίνονται σκλάβοι των ναρκωτικών*

αυτών, μέσα σε λίγες

μέρες και κάνουν τα πάντα για να τα προμηθευτούν από τους εμπόρους ναρκωτικών. Η ευεξία και η υποτιθέμενη ευτυχία που προσφέρουν πληρώνονται με τρόπο φοβερό: με γρήγορη ψυχοσωματική καταστροφή και με απώλεια κάθε ηθικής αξίας.

- **Κοκαΐνη:** *Η κοκαΐνη παράγεται από τα φύλλα του φυτού κόκα. Είναι διεγερτικό και δημιουργεί μεγάλη ευφορία, ακόμη και παραισθήσεις. Στις επιδράσεις περιλαμβάνονται διαστολή των ματιών, τρεμούλα και αύπνία.*

- **LSD:** (Λυσεργικό οξύ). Το πιο γνωστό παραισθησιογόνο. Το ναρκωτικό που διαστέλλει τη συνείδηση. Ένας μεγάλος κίνδυνος για τους νέους, που δεν είναι έτοιμοι να αντιμετωπίσουν τις επιδράσεις του. Η λήψη του προκαλεί τροποποίηση στην αντίληψη της πραγματικότητας.
- **Αμφεταμίνες:** Από τις πιο επικίνδυνες κατηγορίες χημικών ουσιών που κυκλοφορούν. Διεγείρουν το κεντρικό νευρικό σύστημα, δημιουργούν περιορισμό της πνευματικής και μυϊκής κόπωσης και βελτίωση της διάθεσης του ανθρώπου και διάθεση για εργασία. Ακόμη προκαλούν αύξηση των μυϊκών δυνάμεων. Χρησιμοποιούνται ευρύτατα από άτομα που θέλουν να μην κοιμηθούν τη νύχτα για να εργαστούν, από αθλητές για να αυξήσουν τις δυνάμεις και τις επιδόσεις τους (ντοπάρισμα), από γυναίκες για να μειώσουν την όρεξη του φαγητού και να μην παχαίνουν, από κακοποιούς για να έχουν θάρρος και ψυχραιμία κατά τη διάπραξη εγκλημάτων.
- **Βαρβιτουρικά:** Επιδρούν ως καταπραϊντικά και υπνωτικά. Χρησιμοποιούνται για την καταστολή του κεντρικού νευρικού συστήματος. Γίνονται εύκολα συνήθεια και απαιτούν όλο και μεγαλύτερες δόσεις. Έτσι μετατρέπονται σε ναρκωτικά και γίνονται επικίνδυνα. Υπάρχει μεγάλος κίνδυνος όταν η λήψη τους συνδυάζεται με οινοπνευματώδη ποτά ή άλλα ναρκωτικά.

Χορηγούνται κατόπιν οδηγίας γιατρού και κυκλοφορούν σε ταμπλέτες, κάψουλες και ενέσεις. Από τη χρήση τους έχουν προκληθεί πολλοί θάνατοι

➤ **Ηρωίνη:** έχει παρόμοιες επιδράσεις μ' αυτές της μορφίνης. Είναι όμως 2 1/2 φορές πιο ισχυρή. Μπορεί να ληφθεί από το στόμα με την εισπνοή, μπορεί να καπνιστεί και με ενδοφλέβια ένεση. Η ηρωίνη που πωλείται, παράνομα βέβαια, περιέχει 4%-80% καθαρής ουσίας. Συνήθως "κόβεται" με άλλες ουσίες, όπως γλυκόζη.

➤ **Κοκαΐνη:** Η κοκαΐνη είναι μια λευκή σκόνη που συνήθως εισπνέεται από τη μύτη, αλλά μπορεί να ληφθεί και με ένεση. Τα φύλλα της κόκας χρησιμοποιούνται ως ψυχότροπη ουσία στις χώρες των Άνδεων, αλλά όχι στις δυτικές χώρες. Από τα φύλλα της κατασκευάζεται η κοκαΐνη. Από την κοκαΐνη παράγονται και άλλες ουσίες, όπως το κράκ (έχει πιο γρήγορες και πιο δυνατές επιδράσεις από αυτές της κοκαΐνης). Αρχίζει να επιδρά ύστερα από πέντε λεπτά και διαρκεί μια ώρα. Όταν λαμβάνεται με ένεση, τα αποτελέσματα είναι πιο έντονα και πιο σύντομα.

Επιδράσεις: *Η αποτελεσματική δόση της κοκαΐνης είναι 25 μιλιγκράμ. Τα πιο συχνά αποτελέσματα είναι η διανοητική διαύγεια, η αύξηση της συγκέντρωσης, η ευφράδεια λόγου και η ευφορία.*

➤ **Κρακ κοκαΐνης:** Το κρακ κοκαΐνης είναι η κρυσταλλική μορφή της κοκαΐνης, η οποία συνήθως κυκλοφορεί σε μορφή σκόνης.¹ Βγαίνει σε συμπαγή κομμάτια ή σε κρυστάλλους και ποικίλλει σε χρώμα, από κίτρινο έως απαλό ροζ ή άσπρο. Το κρακ ζεσταίνεται και καπνίζεται. Λέγεται έτσι γιατί, όταν ζεσταίνεται, κάνει ένα ξερό ήχο σαν να σπάει. Το κρακ είναι η πιο δυνατή μορφή κοκαΐνης και η πιο επικίνδυνη. Είναι 75% με 100% ανόθευτο, πολύ ισχυρότερο και πολύ δραστικότερο από την κοινή κοκαΐνη. Το κάπνισμα του κρακ επιτρέπει να φτάσει η ουσία στον εγκέφαλο πολύ γρήγορα και έτσι προκαλεί ένα έντονο και άμεσο – αλλά σύντομης διάρκειας – φτιάξιμο που κρατάει περίπου δεκαπέντε λεπτά. Επειδή ο εθισμός μπορεί να αναπτυχθεί ακόμα πιο γρήγορα αν η ουσία καπνίζεται αντί να σνιφάρεται (να ρουφιέται από τη μύτη), ο χρήστης μπορεί να εθιστεί μετά από την πρώτη φορά που θα δοκιμάσει κρακ. Εξαιτίας του υψηλού της κόστους, η κοκαΐνη, θεωρείται το «ναρκωτικό των πλουσίων».

Από την άλλη μεριά, το κρακ πουλιέται σε τόσο χαμηλές τιμές που μέχρι και έφηβοι μπορούν να το αγοράσουν – στην αρχή. Η αλήθεια είναι ότι όταν ένα άτομο εθιστεί, το κόστος εκτινάσσεται στα ύψη και είναι ευθέως ανάλογο με την αυξανόμενη δόση που χρειάζεται για να καλύψει την ανάγκη τους

- **Κάνναβη:** Με αυτό τον όρο προσδιορίζονται τα παράγωγα της κάνναβης, όπως χασίς, μαριχουάνα, φούντα, χασισέλαιο. Είναι το πιο συνηθισμένο από τα παράνομα ναρκωτικά. Συνήθως καπνίζεται με τη μορφή ρητίνης (χασίς), μιας σκούρας συμπαγούς μάζας που τρίβεται και ανακατεύεται με καπνό. **Επιδράσεις** Όταν η ουσία καπνίζεται, οι επιδράσεις εκδηλώνονται έπειτα από λίγα λεπτά και διαρκούν περίπου 2 ώρες. Αν η ουσία λαμβάνεται από το στόμα σε είδος τροφής, τα αποτελέσματα παρουσιάζονται έπειτα από μισή ώρα και διαρκούν 6 με 12 ώρες. Δεν νιώθουν όλοι το ίδιο έντονα την επίδραση της κάνναβης. Έχει ελαφρές ψυχεδελικές επιδράσεις και συνήθως προκαλεί χαλάρωση, ομιλητικότητα, μια αίσθηση ευφορίας και αυξημένη αντίληψη της μουσικής και των χρωμάτων. Μερικές φορές μπορεί να προκαλέσει προσωρινό άγχος ή ήπιες παραισθήσεις. Σε μεγάλες δόσεις μπορεί να προκαλέσει κατάθλιψη. Αυξάνει τους παλμούς και στεγνώνει το στόμα.

- **«Shisha» το χειροποίητο ναρκωτικό που σε «λιώνει**

Ένα φτηνό ναρκωτικό, το οποίο καπνίζεται αλλά και χρησιμοποιείται με ενδοφλέβια χορήγηση, κάνει θραύση στις γειτονίες της Αθήνας και αφήνει πίσω του ζωντανά ζόμπι να περιφέρονται στους δρόμους της μεγαλούπολης. Το «shisha» είναι η βάση κρυσταλλικής μεταμεταμίνης δηλαδή πρόκειται για προϊόν αμφεταμίνης, γίνεται με παράλλαξη της μοριακής δομής της αμφεταμίνης και βρίσκεται σε κρυσταλλική μορφή. Αυτό προέρχεται από μία σύντομη, εύκολη και φτηνή διαδικασία που μπορεί να γίνει ακόμα και σε μία κουζίνα ενός σπιτιού. Μεταξύ των εξαρτημένων χρηστών το shisha εμφανίζεται σαν κάτι που είναι επικίνδυνο και γι αυτό σε γενικές γραμμές προσπαθούν αν το αποφύγουν.

Η τιμή του όμως η οποία είναι πολύ χαμηλή τους οδηγούν στο να κάνουν χρήση

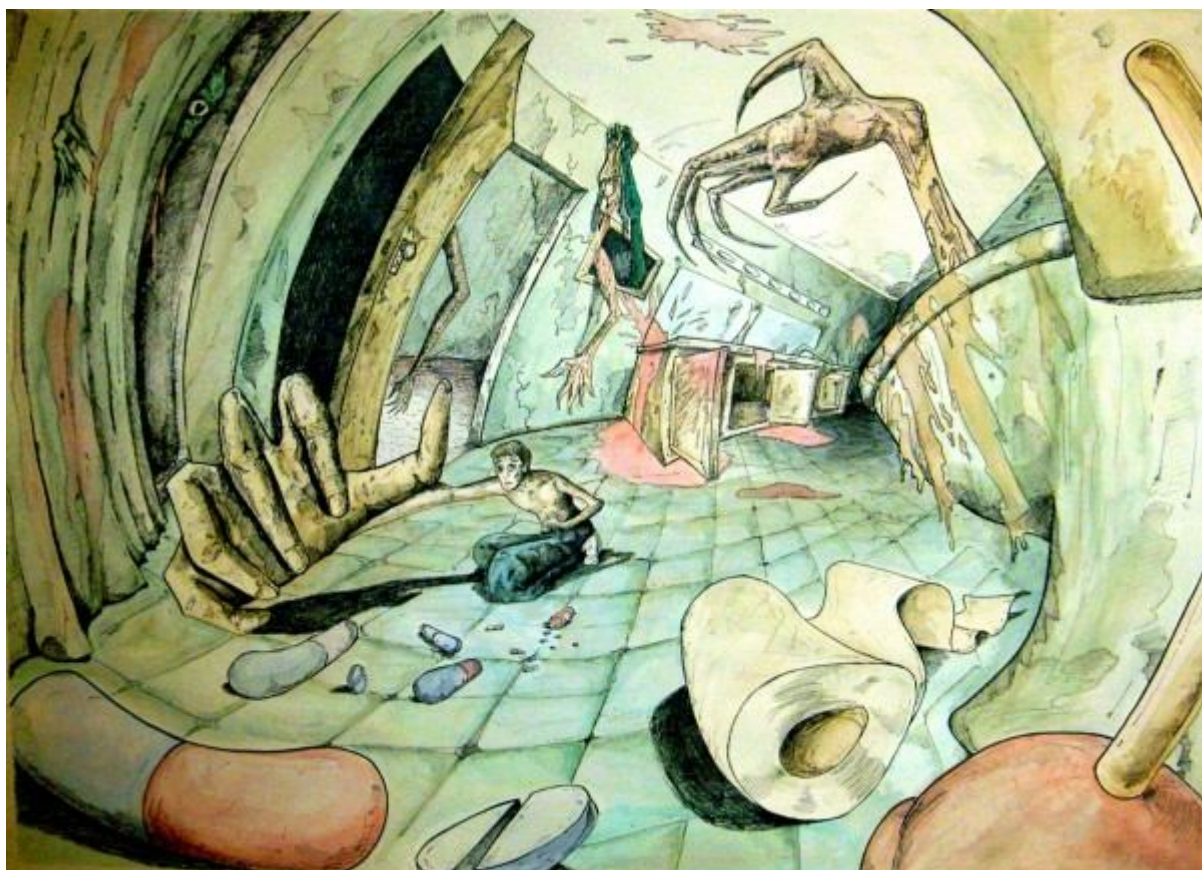
- **MDA:** Η σύνθεση του MDA έγινε στη Γερμανία το 1914 από την φαρμακευτική εταιρεία Merck και περιέπεσε στη λήθη για σαράντα περίπου χρόνια. Η εκ νέου «ανακάλυψη» του έγινε στα μέσα της δεκαετίας του 1950 από το Χημικό Κέντρο του Αμερικανικού Στρατού και τη CIA, η οποία το χρησιμοποίησε ως μέσο πειραματισμού στα παράνομα προγράμματά της για την «αναμόρφωση της ανθρώπινης προσωπικότητας» που είναι γνωστά με τις κωδικές ονομασίες MK-ULTRA και MKSEARCH. Εν συνεχεία, από τα τέλη της δεκαετίας του 1960 (που απαγορεύτηκε το LSD) μέχρι το 1985, το MDMA, χρησιμοποιήθηκε συστηματικά ως υπολογίσιμο βοηθητικό στοιχείο στην ψυχοθεραπεία (1970-85). Το μόριο του MDMA είναι παρόμοιο με το μόριο ορισμένων ουσιών που υπάρχουν στο μοσχοκάρυδο, στα καρκεύματα του μοσχοκάρυδου, στη χρωστική του φυτού κρόκος, στον άνιθο και σ' ένα κοινό φάρμακο για το κρυολόγημα (το Sudafed) που διατίθεται χωρίς συνταγή.

Η Χρήση του MDMA

Το MDA και το MDMA προκαλούν τα ίδια αποτελέσματα αλλά το MDMA εξαιτίας της βραχύτερης διάρκειας της δράσης του (4-6 ώρες έναντι των 10-12 ωρών του MDA) προκαλεί μικρότερη επίδραση στις σωματικές λειτουργίες και ηπιότερο αίσθημα αίσθηση σωματικής καταβολής κατά την ημέρα που έπεται της χρήσης του. Σε ορισμένους κύκλους, το MDMA έχει καθιερωθεί ως ουσία που ενισχύει ή αυξάνει τη συναισθηματική κατανόηση και τη συμμετοχή μεταξύ των ανθρώπων και ως υπολογίσιμο βοηθητικό στοιχείο στην ψυχοθεραπεία. Σε άλλους κύκλους έχει γίνει αποδεκτό ως «φάρμακο αναψυχής», καθιερώθηκε ως «φάρμακο για πάρτι» και χρησιμοποιείται κυρίως σε μια ειδική κατηγορία κέντρων διασκέδασης και Club, τα λεγόμενα Acid-house, που συνδυάζουν την «ψυχεδελική» μουσική και τον έξαλλο χορό. Η διασκέδαση αυτού του είδους ξεκίνησε από τα Club του μικρού ισπανικού τουριστικού νησιού Ίμπιζα και σταδιακά ξαπλώθηκε σε όλο το βιομηχανικό κόσμο μαζί με τη μουσική Techno. Τελευταία μετεξέλιξη του Acid-house αποτελεί το rave που χαρακτηρίζεται από ένα συνδυασμό μουσικής συνθεσάιζερ και φωτιστικών σόου.

- **Έκσταση:** *Ecstasy (XTC)* καταχωρήθηκε στις ελεγχόμενες ουσίες του Ν. 1729 του 1987, παρόλο που τότε ήταν εντελώς άγνωστο στη χώρα μας. Η απαγόρευση από το 1987 μιας ουσίας που έμελλε να πρωτογνωρίσουμε τη δεκαετία του 1990 ως *XTC*, αποδεικνύει απλώς ότι η διαβόητη δήθεν εθνική «αντιναρκωτική» νομοθεσία μας, υπαγορεύεται ευθέως από την Ουάσιγκτον και εξυπηρετεί αποκλειστικά και μόνο τους στόχους του αμερικανικού «πολέμου κατά των ναρκωτικών», που αποτελεί ένα από τα βασικότερα εργαλεία της αμερικανικής εσωτερικής και εξωτερικής πολιτικής... Από επιστημονική άποψη, το *ecstasy* είναι μια απ' τις εν χρήση «λαϊκές» ονομασίες του *MDMA* (μεθυλενιοδιοξυμεθαμφεταμίνη) που παράγεται από το *MDA* (μεθυλένιοδιοξυαμφεταμίνη). Από την άποψη της απαγορευτικής δαιμονολογίας, το «*ecstasy*» είναι μια από τις βολικές ετικέτες που δίνονται σε μια ουσία που δεν είναι *ecstasy* (δηλαδή δεν είναι *MDMA*) αλλά ένα απροσδιόριστο μείγμα από *LSD*, αμφεταμίνες και άλλες ουσίες που διατίθεται στη μαύρη αγορά ως «*ecstasy*», με αρνητικές συνέπειες για την υγεία των χρηστών του.

Ενέσιμη χρήση ναρκωτικών και προβλήματα υγείας που συνδέονται με αυτή:
ένας διαρκής σύντροφος

Σε πολλές χώρες η ενέσιμη χρήση ναρκωτικών είναι σχεδόν συνώνυμη με τη χρήση ηρωίνης, με ορισμένες όμως εξαιρέσεις, καθώς ορισμένες χώρες της ΕΕ αναφέρουν σημαντικά επίπεδα ενέσιμης χρήσης διεγερτικών, κυρίως στους χρήστες αμφεταμίνης που κάνουν «βαριά» χρήση. Αντικατοπτρίζοντας σε κάποιο βαθμό την εικόνα για την ηρωίνη, οι διαθέσιμες πληροφορίες στο σύνολό τους υποδηλώνουν μια γενική μείωση στην ενέσιμη χρήση της ηρωίνης μακροπρόθεσμα. Ωστόσο, σε πολλά νέα κράτη μέλη τα ποσοστά ενέσιμης χρήσης ναρκωτικών παραμένουν υψηλά. Ένας σημαντικός περιοριστικός παράγοντας στο σημείο αυτό είναι ο ανεπαρκής [αριθμός](#) διαθέσιμων εκτιμήσεων της ενέσιμης χρήσης ηρωίνης. Επιπλέον, σύμφωνα με μελέτες για την ενέσιμη χρήση, σε ορισμένες περιοχές παρουσιάζεται πρόσφατα ελαφριά αύξηση. Η πιο ολοκληρωμένη εικόνα αυτής της συμπεριφοράς παρέχεται από την παρακολούθηση των χρηστών ηρωίνης υπό θεραπεία, στους οποίους η αναλογία ενέσιμων χρηστών έχει μειωθεί δραματικά σε ορισμένες χώρες, ενώ σε άλλες όχι. Είναι αξιοσημείωτο ότι, από τα παλαιά κράτη μέλη, η Δανία η Ελλάδα, η Ισπανία, η Γαλλία, η Ιταλία και το Ηνωμένο Βασίλειο ανέφεραν μείωση των ποσοστών ενέσιμης χρήσης ναρκωτικών στους χρήστες ηρωίνης υπό θεραπεία. Η σχέση μεταξύ της ενέσιμης χρήσης ναρκωτικών και των προβλημάτων υγείας είναι γνωστή. Οι χρήστες ενέσιμης μορφής ναρκωτικών διατρέχουν υψηλό κίνδυνο υπερβολικής δόσης και σοβαρών μολύνσεων καθώς και άλλων προβλημάτων υγείας, όπως είναι η σηψαιμία και η θρόμβωση. Η μόλυνση από τον ιό HIV είναι ο κίνδυνος για την υγεία από τη συγκεκριμένη χρήση ναρκωτικών που κινητοποιεί περισσότερο τους μηχανισμούς προστασίας της δημοσίας υγείας στην Ευρώπη και σχεδόν όλες οι χώρες έχουν στρατηγικές με στόχο την πρόληψη νέων μολύνσεων. Για παράδειγμα, η χορήγηση βελόνων και συρίγγων που κάποτε εθεωρείτο αμφιλεγόμενη παρέμβαση είναι διαθέσιμη σε ορισμένο βαθμό στο σύνολο των κρατών μελών, αν και η κάλυψη διαφέρει σημαντικά μεταξύ των κρατών. Οι περισσότερες χώρες αναφέρουν χαμηλά ποσοστά νεοδιαγνωσθεισών μολύνσεων από τον ιό HIV που αποδίδονται στην ενέσιμη χρήση ναρκωτικών και τα ποσοστά μολύνσεων από τον ιό HIV στους χρήστες ενέσιμων ναρκωτικών υπολογίζεται ότι είναι κάτω από 5%. Ωστόσο, και πάλι πρέπει να ληφθούν υπόψη δύο σημαντικοί παράγοντες: πρώτον, δύο από τις μεγαλύτερες χώρες που πλήττονται περισσότερο από το AIDS σε σχέση με τους χρήστες ενέσιμων ναρκωτικών, η Ισπανία και η Ιταλία, επί του παρόντος δεν παρέχουν εθνικά στοιχεία από την αναφορά περιπτώσεων HIV και, δεύτερον, αναφέρεται ότι η μετάδοση του ιού HIV συνεχίζεται σε ορισμένες

ομάδες χρηστών ενέσιμων ναρκωτικών σε όλη την Ευρώπη. Επιπλέον, σε ορισμένες από τις πληθυσμιακές ομάδες που μελετήθηκαν παρουσιάζονται ακόμα και ενδείξεις αύξησης.

Μια πολύ πιο αρνητική εικόνα παρουσιάζεται στα ποσοστά μολύνσεων από τον ιό της ηπατίτιδας (HCV), που παραμένουν σχεδόν καθολικά υψηλά στους χρήστες ενέσιμων ναρκωτικών. Η αντιμετώπιση των προβλημάτων υγείας που συνδέονται με τον ιό HCV στους χρήστες ενέσιμων ναρκωτικών και στους πρώην χρήστες ενέσιμων ναρκωτικών είναι πολύ πιθανόν να εξακολουθήσει να επιφέρει σημαντικό κόστος για την υγεία για πολλά ακόμη χρόνια. Εάν καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι η ενέσιμη χρήση ναρκωτικών ενδέχεται να μειώνεται ελαφρώς και ότι η Ευρώπη ανταποκρίθηκε σωστά στην πρόκληση που τέθηκε ενώπιόν της από την επιδημική εξάπλωση του ιού HIV κατά τη δεκαετία του '90, υπάρχει πραγματικός κίνδυνος να επέλθει εφησυχασμός ως προς τους κινδύνους που εξακολουθεί να εγκυμονεί για την υγεία η συμπεριφορά αυτή. Τα υψηλά επίπεδα ενδημικής μόλυνσης από τον ιό HCV, η συνεχιζόμενη μετάδοση στους χρήστες ενέσιμων ναρκωτικών, με αυξημένη επίπτωση να παρατηρείται σε ορισμένες ομάδες, και η μεγάλη ομάδα υψηλού κινδύνου χρηστών ενέσιμων ναρκωτικών σε ορισμένα νέα κράτη μέλη καταμαρτυρούν την ανάγκη η ενέσιμη χρήση ναρκωτικών και τα σχετιζόμενα με αυτή προβλήματα υγείας να εξακολουθήσουν να θεωρούνται μείζονα ζητήματα δημόσιας υγείας στην Ευρώπη, καθώς και καίριος τομέας επαγρύπνησης όσον αφορά την πολιτική για τα ναρκωτικά και την έρευνα.

Επιστημονικά- Μεθοδολογικά Ζητήματα

Τα ναρκωτικά σαν κοινωνικό φαινόμενο, σαν ακραία μορφή αλλοτρίωσης του ανθρώπου, είναι αποτέλεσμα των καπιταλιστικών κοινωνιών. Είναι αποτέλεσμα μιας βαθιάς κοινωνικής και οικονομικής κρίσης, που αφορά όλα τα επίπεδα των σημερινών κοινωνιών, τόσο σε βάθος όσο και σε πλάτος. Αυτή η βαθιά κοινωνική κρίση αντανακλάται στο επίπεδο της οικογένειας, διαπερνά την παιδεία, καθορίζεται από τις σχέσεις παραγωγής και διαχέεται μέσα στην εργασία και τον πολιτισμό. Αναπαράγεται από τη συντριπτική πλειοψηφία των ΜΜΕ και θεσμοποιείται από την αστική νομοθεσία.

Βέβαια ο τρόπος που αντιλαμβανόμαστε το πρόβλημα των ναρκωτικών καθορίζεται άμεσα από τη μέθοδο που χρησιμοποιούμε στην προσέγγισή του. Στο βαθμό που η μέθοδος είναι επιστημονική, αγγίζουμε το ζήτημα των πλάνων και των μεθόδων μελέτης που αφορούν την κάθε επιστημονική έρευνα. Υποθέσεις, πλάνα μελέτης, μέθοδοι, μεθοδολογικά και θεωρητικά πλαίσια αναφοράς παρεμβαίνουν σε όλα τα επίπεδα της έρευνας και καθορίζουν κατά κύριο λόγο, τόσο την αντίληψη που θα έχουμε για το αντικείμενο μελέτης, όσο και τον τρόπο εφαρμογής πάνω του των επιστημονικών συμπερασμάτων.

Γενικά, δύο βασικοί άξονες επιστημονικής μεθοδολογίας καθορίζουν την προσέγγιση του κόσμου: α) ο ιδεαλισμός και β) ο διαλεκτικός υλισμός. Για το διαλεκτικό υλισμό υπάρχει πάντα αντιστοιχία στα πλάνα μελέτης και στις μεθόδους έρευνας μέσα από μια συνεχή διαδικασία αλληλοσυσχέτισης. Στον ιδεαλισμό συναντάμε συνήθως μονοδιάστατες και αφηρημένες μεθοδολογικά προσεγγίσεις, δεδομένου ότι οι σκοποί και οι λόγοι αυτών των θεωρητικών προσπαθειών είναι ανεξάρτητοι, πολλές φορές, από τη μελέτη του αντικειμένου αυτού καθ' εαυτό. Αυτό είναι καθοριστικό γιατί σε σχέση με τους σκοπούς και τις θεωρητικές προοπτικές θα καθοριστούν η παρατήρηση, η ανάλυση της συμπεριφοράς του υπό μελέτη αντικειμένου αλλά και η ερμηνεία του. Στο βαθμό που σκοποί και προοπτικές μιας οποιασδήποτε θεωρητικής προσπάθειας λαμβάνονται ανεξαρτήτως από το αντικείμενο μελέτης, τότε η τελευταία αποκτάει έναν αφηρημένο χαρακτήρα σε ό,τι αφορά το αντικείμενο αυτό καθ' εαυτό. Έτσι ανοίγει ο δρόμος για το διαχωρισμό κοσμοθεωρίας και μεθοδολογίας, στη βάση, ίσως, του δυϊσμού πραγμάτων και αξιών, που οδηγεί με τη σειρά του στο διαχωρισμό επιστήμης και ηθικής. Η επιστήμη, στα πλαίσια της αστικής αντίληψης, υποβαθμίζεται ορισμένες φορές στο επίπεδο της επιστημονικής γλώσσας, με τέτιο τρόπο που τα όρια της επιστημονικής γλώσσας να θεωρούνται τα όρια του κόσμου και να γίνεται έτσι δυνατός ο διαχωρισμός των λεγόμενων «αναλυτικών» και «συνθετικών» προτάσεων διαπιστώσεων. Το αποτέλεσμα αυτού του διαχωρισμού είναι η με δύο τρόπους πραγματοποίηση της επιστημονικής εργασίας: α) πραγματοποιείται δηλαδή σαν παρατήρηση και β) σαν λογική ταξινόμηση. Η παρατήρηση και η λογική επιστημονική δράση διαχωρίζονται με τη σειρά τους, για να οδηγήσουν στο διαχωρισμό εμπειρίας και λογικής. Εδώ δε χρειάζεται ούτε θεωρία ούτε ανάλυση. Χρειάζεται απλώς παρατήρηση και ταξινόμηση. Δε χρειάζεται πολύ-παραγοντική, πολύ-αιτιακή προσέγγιση. Χρειάζεται μονοαιτιακή προσέγγιση και αιτιακή συνέχεια της κίνησης. Η μέθοδος δεν προσαρμόζεται στο υπό μελέτη αντικείμενο, αλλά το αντικείμενο είναι αυτό που προσαρμόζεται στην απόλυτη μέθοδο. Το δόγμα της απόλυτης μεθόδου εδώ είναι περισσότερο από προφανές και ο μονόδρομος του

λάθος της αφηρημένης ανάλυσης είναι γεγονός. Στο λάθος της αφηρημένης ανάλυσης αντιστοιχεί το λάθος της αφηρημένης σύνθεσης και το μέτρο της πραγματικότητας προσδιορίζει κάθε φορά την κρίση της επιστήμης.

Στην αστική ιδεολογία, η επιστημονική συνείδηση δεν αντιλαμβάνεται την παραγωγή και την χρήση των οργάνων της γνώσης και έτσι η πραγματικότητα της νόησης μετατρέπεται σε θαύμα του πνεύματος. Η αστική ιδεολογία, μη αποδεχόμενη τη θεωρία της αντανάκλασης, δεν αποδέχεται πως ο δρόμος της γνώσης της αλήθειας περνάει από τη ζωντανή θεώρηση προς την αφηρημένη νόηση και από την αφηρημένη νόηση προς την πράξη. Ο θετικιστικός αγνωστικισμός με το νεοθετικισμό του Wittgenstein, τον εμπειριοκριτικισμό του Mach και του Avenarius, οι μελλοντολογικές θεωρίες του Ντάνιελ Μπελ για τη μεταβιομηχανική κοινωνία, του Τζέιμς Μπέρνχαμ για την τεχνοκρατική επανάσταση, είναι μερικά παραδείγματα. Ο Βιολογισμός επίσης, σαν κυρίαρχη τάση της συντηρητικής επιστημονικής σκέψης, αναζητεί τη λύση στο πρόβλημα των ναρκωτικών σε επίπεδο γονιδίων και οδηγεί στη βιολογικοποίηση, στην ψυχιατρικοποίηση, στην ψυχολογικοποίηση όπου δίνεται έμφαση στο σύμπτωμα, μέσα από απόψεις που υποστηρίζουν πως γεννιέται κανείς τοξικομανής, πως η τοξικομανία είναι χρόνια υποτροπιάζουσα νόσος. Παρέχεται έτσι επιστημονική κάλυψη στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές της διαχείρισης της βλάβης με τη χρησιμοποίηση νόμιμων ναρκωτικών ουσιών, που είναι τα υποκατάστατα, όπως η μεθαδόνη, η βουπρενορφίνη κλπ., καλύπτεται επίσης ένας ιδιότυπος κοινωνικός ρατσισμός, η χρησιμοποίηση των ναρκωτικών σαν μέσο καταστολής και κοινωνικού ελέγχου όλο και μεγαλύτερου αριθμού νέων ανθρώπων, η σχέση οικονομία-παραοικονομία κλπ.

Αίτια και παράγοντες των Ναρκωτικών

Ομάδα:

Γλυμίδα Κούκιου

Δήμητρα Χαρίτου

Γιούλη Κόλλια

Ιωάννα Πέτσα

Αναφορά Ναρκωτικών

ΛΟΓΟΙ ΠΟΥ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΘΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ:

Ένας λόγος που οι άνθρωποι παίρνουν ναρκωτικά είναι ότι μπορεί να θέλουν να αλλάξουν κάτι σχετικά με τη ζωή τους.

Μερικοί λόγοι:

- Για να μοιάσουν στους υπόλοιπους
- Για να ξεφύγουν ή να χαλαρώσουν
- Διότι πλήττουν
- Επειδή τους έκανε να μοιάζουν πιο ώριμοι
- Για να πειραματιστούν

ΑΤΟΜΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ:

Κατά τη χρονική περίοδο της εφηβείας σημαντικές αναπτυξιακές αλλαγές συμβαίνουν ενώ ταυτόχρονα μία πληθώρα νέων ερεθισμάτων αποτελούν καθημερινές προσλαμβάνουσες, τις οποίες ο έφηβος πρέπει να επεξεργαστεί προκειμένου να διαμορφώσει την προσωπική του ταυτότητα. Αυτή η προσπάθεια συνοδεύεται από έντονη συναισθηματική φόρτιση, προβληματισμούς, διλήμματα και νέες μορφές συμπεριφοράς. Έτσι, οι σχέσεις με την οικογένεια συχνά αποσταθεροποιούνται και μπορεί να υπάρξουν συγκρούσεις και ρήξεις ψυχική κατάσταση επιβαρύνεται κι η προσπάθεια για κοινωνική αποδοχή και καταξίωση συχνά οδηγείται προς λάθος κατεύθυνση.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

Θεωρείται δεδομένο ότι τα χαρακτηριστικά μιας κοινωνίας, μέσα στην οποία το άτομο εξελίσσεται έχουν σημαντικό ρόλο στη συναισθηματική ανάπτυξη καθώς και την κοινωνική προσαρμογή. Η οικογένεια αποτελεί την πρώτη κοινωνική ομάδα στην οποία συμμετέχει το άτομο και ασκεί καθοριστικές επιρροές στην ανάπτυξη και στην ψυχική του υγεία. Η αγονία των γονέων να αντεπεξέλθουν στις κοινωνικές απαιτήσεις της εποχής, τους απομακρύνει από τον εκπαιδευτικό και κοινωνικοποιητικό ρόλο τους, έτσι ώστε το παιδί να βρίσκεται σε μια «μετέωρη» θέση που του προκαλεί έντονο άγχος, ανασφάλεια και δυσκολία να προσαρμοστεί στην κοινωνική του ανάπτυξη.

Στην κοινωνικοποίηση του ατόμου συμβάλλει και σε μεγάλο βαθμό και η συναναστροφή του με άλλους συνομηλίκους του. Οι νέοι προσπαθούν να δημιουργήσουν σταθερές σχέσεις κι αδιαφορούν για τις πιέσεις που δέχονται. Η επιλογή φαίνεται να ασκεί καθοριστικό ρόλο σε μία φίλια κι η εκπαίδευση ενός ατόμου σε αξίες, το οδηγεί σε σωστές επιλογές κι αυξημένες αντιστάσεις σε κάθε τύπο παραβατικής συμπεριφοράς. Έτσι, θετικά πρότυπα στην οικογένεια οδηγούν σε σωστές επιλογές φίλων που βοηθούν στην κοινωνική ανάπτυξη ενώ ταυτόχρονα απομακρύνουν από διαταραγμένες και προβληματικές συμπεριφορές (π.χ. χρήση ναρκωτικών). Μπορεί η οικογένεια να αναδεικνύεται σαν ο πλέον καθοριστικός παράγοντας που θα θωρακίσει ή θα αποδυναμώσει ένα άτομο σε σχέση με την πιθανότητα της εμπλοκής του στα ναρκωτικά, δεν μπορεί όμως να μη συμπεριληφθούν στα αίτια κοινωνικού χαρακτήρα, άλλοι γενικότεροι παράγοντες.

Η διαφήμιση και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, δημιουργούν πολλές φορές αρνητικά πρότυπα για τους νέους και τους φέρνουν σε ρήξη με την καθημερινή πραγματικότητα η οποία παρουσιάζεται συχνά ωραιοποιημένη και φυσικά μακριά από τις καθημερινές εμπειρίες. Τέλος τα χαρακτηριστικά της σύγχρονης κοινωνίας και η προσωπική τους ταυτότητα καθώς και η υιοθέτηση του αστικοποιημένου τρόπου ζωής επιβαρύνουν τη ψυχική υγεία, δυσκολεύουν την κοινωνικά προσαρμογή κι ενθαρρύνουν τη συμμετοχή σε αντικοινωνικές και παραβατικές δραστηριότητες εν γένει.

ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ:

Είναι σημαντικό ότι στα ίδια νευρωνικά κυκλώματα που δρουν τα ναρκωτικά, κατά τη διάρκεια της εφηβείας παρατηρούνται αναπτυξιακές μεταβολές που σηματοδοτούν τη μετάβαση του παιδιού στην ενηλικίωση σε επίπεδο συναισθήματος, κριτικής, μνήμης κι εμπειρίας. Η παρατήρηση αυτή τοποθετεί την ανάπτυξη του εθισμού σε μία αναπτυξιακή βάση αφού μπορεί να οδηγή σε μειωμένες αντιστάσεις κι επικίνδυνες συμπεριφορές.

ΣΧΕΣΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ- ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

Εγκληματικότητα που συνδέεται με τα ναρκωτικά

Η εγκληματικότητα που συνδέεται με τα ναρκωτικά περιλαμβάνει τις ακόλουθες τέσσερις κατηγορίες εγκλημάτων:

- ❖ Εγκλήματα ψυχοφαρμακευτικής αιτιολογίας: εγκλήματα που διαπράττονται υπό την επήρεια ψυχοδραστικής ουσίας.
- ❖ Εγκλήματα με οικονομικό κίνητρο: εγκλήματα που διαπράττονται για την εξασφάλιση χρημάτων για την προμήθεια ναρκωτικών (ή για την εξασφάλιση των ίδιων των ναρκωτικών).
- ❖ Συστημικά εγκλήματα: εγκλήματα που διαπράττονται στο πλαίσιο της λειτουργίας παράνομων αγορών ναρκωτικών ουσιών και αποτελούν μέρος της παράνομης δραστηριότητας της διακίνησης και της πώλησης ναρκωτικών.
- ❖ Αδικήματα που emπίπτουν στον νόμο περί ναρκωτικών: εγκλήματα που διαπράττονται κατά παράβαση των νόμων περί ναρκωτικών (και άλλων σχετικών νόμων).

Η υγεία 'σε ανεβάζει' όχι τα ναρκωτικά....

ΕΙΚΟΝΕΣ

Πριν και μετά την εξάρτηση...

1 AGE: 36

2 AGE: 39

Το αποτέλεσμα μετά από το ναρκωτικό 'krokodil'.....

Συνέπειες των ναρκωτικών για
το άτομο και την κοινωνία

Ομάδα

Γούτος Χρήστος

Δρόσσου Ιωάννα

Τσινταβή Πανωραία

Φαρδέλλου Ιωάννα

Συνέπειες Ναρκωτικών

Οι συνέπειες από τη χρήση των ναρκωτικών ποικίλουν και εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό απ' τους παράγοντες(π.χ. το περιεχόμενο της ναρκωτικής ουσίας, ο τρόπος λήψης, η διάρκεια της χρήσης κτλ.). Οι βασικότερες από αυτές είναι :

❖ **Η οξεία δηλητηρίαση** απ' τα ναρκωτικά είναι μια απ' τις συνηθισμένες αιτίες θανάτου των τοξικομανών. Η ανάγκη που δημιουργούν πολλά απ' αυτά (κύρια τα οπιούχα, οι αμφεταμίνες, η κοκαΐνη, τα βαρβιτουρικά) για λήψη μεγαλύτερης δόσης, λόγω εθισμού, μπορεί να σταθεί μοιραία για τη ζωή του χρήστη. Επειδή σ' αυτές τις περιπτώσεις ο τοξικομανής έχει ανάγκη να αυξάνει συνεχώς τη δόση του, φτάνει κάποτε στην υπερδόση, που ενώ είναι απαραίτητη για τις επιθυμητές εκδηλώσεις, εντούτοις είναι τοξική πια δόση για τον οργανισμό. Έτσι μπορεί να προκύψει δηλητηρίαση, με ποικίλα συμπτώματα, που τελικά οδηγεί σε παράλυση της αναπνοής και της κυκλοφορίας και στο θάνατο.

Σχετικά με το θέμα πρέπει να επισημάνουμε κάποια ενδιαφέροντα στοιχεία :

Να πως περιγράφει ένας τοξικομανής την περίπτωσή του. “Τέσσερις φορές έχω πάθει overdose. Τη μία απ' αυτές είπα, τελείωσα. Μου έκοψαν τις φλέβες και με περπάτησαν κάτι φίλοι μου. Κατάφερα να γλιτώσω. Μια μέρα μεταφέρθηκα στο Λοιμωδών με ηπατικό κώμα. Ηπατίτιδα, θανατηφόρα υπογλυκαιμία, σηψαιμία και ...κάτι άλλα ψιλά”. (Ημερήσιος τύπος).

“Το όνομα του παιχνιδιού είναι θάνατος. Αυτό πρέπει να γίνει συνείδηση στον καθένα”, τονίζει ο καθηγητής στην έδρα της ιατροδικαστικής και Τοξικολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Α. Δουτσινέλης, μιλώντας στον ημερήσιο τύπο για την ηρωίνη. Και συνεχίζει : “ Οι θάνατοι από ηρωίνη είναι πάρα πολύ συχνοί, σε σημείο ου να λέγεται και σωστά να υποστηρίζεται ότι ο τοξικομανής αυτής της ουσίας έχει πολύ λίγες πιθανότητες ν' αποκατασταθεί. ”

Ο θάνατος από ηρωίνη είναι πολύ πιθανός και προέρχεται από πολλές αιτίες. Η πιο συνηθισμένη αιτία ίσως είναι η λήψη υπερβολικής δόσεως, και αυτό διότι ο τοξικομανής, στην έντονη διάθεση που έχει να πάρει μια δόση ηρωίνης, δεν ελέγχει ούτε το είδος που του δίνει ο λαθρέμπορος -γιατί όπως είναι γνωστό η ηρωίνη νοθεύεται με κινίνη, στρυχνίνη κ.α. -ούτε μπορεί να ελέγξει την ποσότητα.

Κάθε προϊόν είναι διαφορετικής περιεκτικότητας σε ηρωίνη, με αποτέλεσμα η ποσότητα που λαμβάνεται να μην είναι ελεγχόμενη. Άλλωστε, με τη διάθεση που έχει ο τοξικομανής, το τελευταίο πράγμα που τον ενδιαφέρει είναι να ελέγξει τη δόση του. Το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι να βρει το ναρκωτικό και να κάνει την ένεση.

Έτσι, το διαλύει τις περισσότερες φορές με νερό ή λεμόνι, σε μικρό κουταλάκι και με αυτοσχέδιο τρόπο, (ούτε καν σύριγγα) χρησιμοποιεί ορισμένες φορές

μόνο μια βελόνα σκουριασμένη, και προσπαθεί να ενέσει στον εαυτό του το δηλητήριο. Έτσι, περιστατικά θανάτων από υπερβολική και μη ελεγχόμενη δόση είναι πολύ πιθανά και δεν εξαρτώνται μόνο από δικό του λάθος. Δεν μπορεί με τα μέσα που έχει να τα ελέγξει. Έτσι παθαίνει αυτό που ονομάζουμε "overdose" και καταλήγει λέγοντας: "Αν ένα υγιές άτομο έχει ένα προσδόκιμο 30-40 χρόνια, για τα άτομα αυτά το προσδόκιμο επιβίωσης είναι τρομερά χαμηλό. Δυστυχώς, δεν υπάρχουν σήμερα στατιστικά στοιχεία για να κρίνει κανείς ποια είναι η βασική αιτία θανάτου των τοξικομανών στη χώρα μας. Πάντως εκείνο που πρέπει να τονίσει κανείς είναι ότι η τοξικομανία της ηρωίνης ιδιαίτερα είναι σχεδόν ταυτόσημη με την έννοια του θανάτου. Ο κάθε νέος που θα πάρει τη σύριγγα στο χέρι του και θ' αποφασίσει να κάνει την ηρωίνη, παίρνει και διαβατήριο για το θάνατο. Ακόμη και ζωντανός να παραμείνει, είναι τέτοια η ψυχολογική του αποικοδόμηση, τέτοια η αποσύνθεση της προσωπικότητάς του, που μπορεί να μιλήσει κανείς για ζωντανό-νεκρό."

❖ B) Η τοξικομανία (η χρόνια δηλητηρίαση) αναπτύχθηκε στην αρχή.

❖ Οι γενικές λοιμώξεις, όπως η ηπατίτιδα, ο τέτανος, οι πνευμονικές επιπλοκές, η σηψαιμία, η ενδοκαρδίτιδα κτλ., προκαλούνται από άγνοια ή αδυναμία τήρησης των συνθηκών ασηψίας, όταν γίνεται χρήση με ενέσεις. Σε έρευνα γιατρών του Νοσοκομείου Λοιμωδών Νόσων της Αθήνας (Κοντογιάννης, Μουσούλης, Γιαλούρης) αποδείχθηκε πως, ενώ το 1976 και 1977 κανείς τοξικομανής δε νοσηλεύτηκε για ηπατίτιδα, μετά το 1978 άρχισαν να νοσηλεύονται αρκετοί, κι έτσι το 1982, ένας στους δέκα αρρώστους από ηπατίτιδα ήταν τοξικομανής. Ήταν άνθρωποι που ανήκαν στα φτωχότερα κοινωνικά στρώματα και ο μέσος όρος ηλικίας τους ήταν τα 24 χρόνια.

Οι ίδιοι γιατροί επισημαίνουν ότι ο αριθμός των τοξικομανών με (ηπατίτιδα πρέπει να 'ναι ακόμα μεγαλύτερος, γιατί οι εύποροι τοξικομανείς προτιμούν τη νοσηλεία στο σπίτι ή σε ιδιωτικές κλινικές, κι έτσι πολλές περιπτώσεις δεν υπολογίζονται στις στατιστικές.

❖ Ο κίνδυνος από την πρόσμειξη των ναρκωτικών με άλλες ουσίες είναι μεγάλος. Πολλά δυσάρεστα συμπτώματα, ή και θάνατοι ακόμα, αποδίδονται στις διάφορες ουσίες (π.χ. κινίνη, στρυχνίνη κτλ.), με τις

οποίες τα κυκλώματα διακίνησης νοθεύουν τα ναρκωτικά (και κυρίως την ηρωίνη) για ν' αυξήσουν τα κέρδη τους. Την ίδια "νοθεία" μπορεί να την κάνουν και χρήστες - μικροδιακινητές, για να εξασφαλίσουν τα απαραίτητα χρήματα για τη δόση τους.

❖ **Η λήψη ναρκωτικών στη διάρκεια της εγκυμοσύνης** είναι ολέθρια για το παιδί . Τα ναρκωτικά διαπερνούν τον πλακούντα. Αυτό σημαίνει ότι, αν μια γυναίκα ναρκομανής μείνει έγκυος, το έμβρυο θα δεχτεί την επίδραση του ναρκωτικού και θ' αναπτύξει σωματική εξάρτηση. Επομένως, σύντομα μετά τη γέννησή του, το βρέφος θα παρουσιάζει το φοβερό πόνο της εξάρτησης από το ναρκωτικό. Οι στατιστικές δείχνουν ότι στις αρχές της δεκαετίας του 1970, από τους 20.000-30.000 ηρωινομανείς από τη Φιλαδέλφεια (Η.Π.Α.) η 1 στους 5 ήταν γυναίκα, και ότι περισσότερες από 8 στις 10 βρίσκονταν στις αναπαραγωγικές ηλικίες. Πράγμα που σημαίνει ότι το 1973, για παράδειγμα, 1 νεογέννητο στα 14 απ' όσα είδαν τον κόσμο στο Γενικό Νοσοκομείο της Φιλαδέλφειας γεννήθηκε από μητέρα που ήταν τοξικομανής.

❖ **Οι κοινωνικές συνέπειες** είναι τεράστιες και μόνο απλή μνεία τους θα γίνει εδώ. Μολονότι γνωρίζουμε πολλά σχετικά με τις ειδικές συνέπειες απ' τη χρήση των ναρκωτικών, δεν είναι εύκολο να προσδιορίσουμε και να αναφέρουμε τις άπειρες κοινωνικές προεκτάσεις τους. Μια διεξοδική αποτίμησή τους θ' απαιτούσε τεράστιο έργο και ολόκληρη κοινωνιολογο-οικονομική πραγματεία. Χαρακτηριστική είναι η παρακάτω επίσημη διαπίστωση:

“Το κοινωνικό και οικονομικό κόστος από την κατάχρηση τοξικών ουσιών είναι υπερβολικό, κυρίως όταν υπολογίσει κανείς τα εγκλήματα και τη βία, όπως επίσης και τη διάβρωση των ηθικών αξιών που προκαλούν” (από την έκθεση των Ηνωμένων Εθνών).

Ακόμα, ένα μικρό μόνο δείγμα μπορούμε να έχουμε κι απ' τις δύο παρακάτω αφηγήσεις, που τις παραθέτουμε όπως δημοσιεύτηκαν στον ημερήσιο τύπο: Αυτός εδώ ο νέος έσκαβε τις φλέβες του με μανία, κοντά τέσσερα χρόνια. “Έφτασα να τρυπιέμαι και 9 φορές τη μέρα”. Γνώρισε τη φυλακή. Μετράει αγαπητούς φίλους του, που δεν υπάρχουν πια, βρέθηκαν νεκροί πλάι σε μια σύριγγα. “Πέντε φορές κινδύνεψα κι εγώ, τη μια απ' αυτές οι γιατροί με είχαν ξεγράψει”. Έκλεβε το σπίτι του, πουλούσε ηρωίνη, γνώρισε εξευτελισμούς για το

βάρεμά του. “Πόσες και πόσες φορές δεν έφτυσα τον εαυτό μου στον καθρέφτη για όσα έκανα προκειμένου να βγάλω τη δόση μου”.

Οι δρόμοι, όπως μου λέει, που ανοίγονται σ' αυτές τις περιπτώσεις, είναι να γίνει κανείς ληστής ή λαθρέμπορος, για να εξοικονομήσει τη δόση του. Όσοι δε γίνουν κλέφτες ή λαθρέμποροι, θα γίνουν μαστροποί ή μικροέμποροι ηρωίνης. Είναι αυτοί που τη νοθεύουν και τη μία δόση την κάνουν δύο! για να μπορούν να εξοικονομήσουν την επόμενη δόση τους. Αντίστοιχα, οι γυναίκες οδηγούνται στην πορνεία, Ο Κώστας άρχισε, πριν ακόμα κλείσει τα δεκαέξι του, με δύο χάπια και ένα τσιγαριλάκι. Αργότερα ήρθε και η σύριγγα. Όλα αυτά τα χρόνια υπολογίζει ότι κύλησαν 1.500.000 ML ηρωίνης στο αίμα του. “Ενάμισι κιλό κι ακόμα δεν μπαζώθηκα. Κάτι είναι κι αυτό”. Λογαριάζουμε: Πρέπει να πέρασαν απ' τα χέρια του 15 εκατομμύρια δραχμές. Όλα δόθηκαν για τη δόση. Αδύνατον “Κι όμως δεν είναι. Θυμάμαι μέρες, που έδωσα και 20.000 δραχμές. Θα μου πεις, πού έβρισκα τα χρήματα. Έκλεψα απ' το σπίτι μου, έγινα βαποράκι. Υπήρχαν μέρες που είχα στα χέρια μου και 60.000 δρχ. Όλα έφευγαν στην πρέζα. Έτσι είναι όλοι. Ξέρω κοπέλες που στέκονται στα πεζοδρόμια της Βουκουρεστίου, γίνονται πόρνες για τη δόση τους, αγόρια που έκαναν διαρρήξεις. Η ηρωίνη σε κάνει δούλο της, δεν υπάρχουν ηθικοί ενδοιασμοί.

Εγκληματολογία σε σχέση με τα Ναρκωτικά

Το έγκλημα είναι ένα φαινόμενο που έχει τις ρίζες του στο παρελθόν και που δυστυχώς απλώνονται στο παρόν και στο μέλλον. Όλες οι ανθρώπινες κοινωνίες υφίστανται αυτό το κοινωνικό γεγονός αν και προσπαθούν να το αποτρέψουν. Στη σημερινή εποχή η κοινωνία σα ζωντανός οργανισμός με άτομα με διαφορετική προσωπικότητα, γεμάτα πάθη και με ανεκπλήρωτα όνειρα συχνά κάνουν λάθη και παραβαίνουν τους κανόνες, δηλαδή σημειώνεται το εγκληματικό φαινόμενο. Για την καλύτερη κατανόηση του εγκληματικού φαινομένου η εγκληματολογία, η επιστήμη που το μελετά ως κοινωνικό και πολιτικό πρόβλημα το χωρίζει με βάση το χρόνο και τη συχνότητα σε:

- κανόνα (ποινικό νόμο)
- παράβαση (έγκλημα) και
- κύρωση (ποινή).

Το πρόβλημα των ναρκωτικών είναι από τα πιο ισχυρά και με μεγάλη έκταση κοινωνικά προβλήματα που μαστίζουν ολόκληρο τον κόσμο. Η Ελλάδα εκτός από σημαντικό διαμετακομιστικό σταθμό, γίνεται πλέον και τόπος

καταναλώσεως. Οι ρυθμοί αυξάνονται και ακολουθούν την ταχύτητα των άλλων χωρών όσον αφορά τον αριθμό των τοξικομανών. Η γρήγορη εξάπλωση ενός σοβαρού κοινωνικού φαινομένου όπως των ναρκωτικών στον σύγχρονο κόσμο και ιδιαίτερα στις εκσυγχρονισμένες πόλεις του Δυτικοευρωπαϊκού Πολιτισμού, μας επιτάσσει να το ερευνήσουμε προκειμένου να βρεθούν κατάλληλα μέτρα για την αντιμετώπισή του.

Η ανάλυση του προβλήματος από την μεριά της επιστήμης και η αντιμετώπιση του από τα εκτελεστικά όργανα απέτυχαν να δώσουν κάποιες απαντήσεις στα ερωτήματα και να δώσουν κάποιες λύσεις για ν' αντιμετωπισθεί το φαινόμενο. Μ' αυτό τον τρόπο όχι μόνο δεν ελέγχουμε αυτή τη μάστιγα αλλά δεν μπορούμε να ακολουθήσουμε την εξέλιξη αυτής.

Η νομοθεσία για το εμπόριο και την χρήση Ναρκωτικών

Για την Ελλάδα

Ιστορική αναδρομή

Μία πρώτη προσπάθεια ποινικοποίησης της χρήσης των ναρκωτικών ουσιών στη χώρα μας πραγματοποιείται ήδη από το 1919 με έναν νόμο «περί αλητείας και επαιτείας». Προβλεπόμενη ποινή: φυλάκιση μέχρι ενός έτους και επί υποτροπής μέχρι δύο ετών σε όσους έκαναν χρήση ή πωλούσαν χασίς, ή είχαν χώρους στους οποίους επιτρεπόταν το χασίς.

Δεκαετία '80

Καταγραφή πέντε επίσημων θανάτων από ηρωίνη. Ψηφίζεται έτσι το 1987 ένας νέος νόμος, ο οποίος αποτέλεσε τον κύριο νόμο για τα ναρκωτικά και έκτοτε έχει δεχτεί πολλές τροποποιήσεις.

Σήμερα

Ισχύει ο «Νόμος περί εξαρτησιογόνων ουσιών». Κύρια φιλοσοφία του νόμου αυτού είναι ο χαρακτηρισμός του τοξικομανούς ως «ασθενούς» αντί εγκληματία και η διάκριση μεταξύ τοξικομανών και μη τοξικομανών κατά τη σωφρονιστική τους μεταχείριση.

Νόμος περί εξαρτησιογόνων ουσιών»

- ❖ Ποινή για το έγκλημα της διακίνησης ναρκωτικών:
- ❖ Κάθειρξη τουλάχιστον οκτώ (8) ετών και

- ❖ Χρηματική ποινή μέχρι τριακόσιες χιλιάδες ευρώ (300.000,00 €).

Ιδιαίτερες περιπτώσεις:

Με ποινή φυλάκισης μέχρι τρία (3) έτη τιμωρείται όποιος:

- ❖ διακινεί μικροποσότητες ναρκωτικών, με σκοπό να εξασφαλίσει την κάλυψη των καθημερινών ατομικών του αναγκών χρήσης και είναι εξαρτημένος,
- ❖ διαθέτει ναρκωτικά χωρίς κέρδος σε οικείους του, με σκοπό να καλύψει τις άμεσες ανάγκες χρήσης τους,
- ❖ διαθέτει χωρίς κέρδος μέρος της ποσότητας που έχει προμηθευτεί για τον εαυτό του σε κάποιον άλλο για δική του αποκλειστική χρήση.

Μεταχείριση εξαρτημένων χρηστών

Προβλέπεται ειδική μεταχείριση όσων απέκτησαν έξη στη χρήση των ναρκωτικών και δεν μπορούν να απεξαρτοποιηθούν με δικές τους δυνάμεις.

Μεταχείριση εξαρτημένων πριν τη δίκη

Είναι δυνατή η επιβολή εισαγωγής του κατηγορουμένου σε ειδικό θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης αντί της προσωρινής κράτησης του, μετά από δήλωση του. Ο χρόνος παραμονής του στο ειδικό θεραπευτικό κατάστημα υπολογίζεται ως χρόνος προσωρινής κράτησης.

Μεταχείριση εξαρτημένων μετά τη δίκη

Δράστης εξαρτημένος που επιθυμεί να συμμετέχει σε εγκεκριμένο κατά νόμο συμβουλευτικό ή θεραπευτικό πρόγραμμα: σωματικής αποτοξίνωσης με ή χωρίς υποκατάστατα και σωματικής και ψυχικής απεξάρτησης, εισάγεται σε θεραπευτικό ή ειδικό κατάστημα κράτησης, όπου υποβάλλεται σε πρόγραμμα παρακολούθησης και σωματικής αποτοξίνωσης. Ο χρόνος παραμονής στα ανωτέρω καταστήματα υπολογίζεται ως χρόνος έκτισης της ποινής.

Για άλλες χώρες

Πολλές χώρες στην Ευρώπη κινήθηκαν τις τελευταίες δεκαετίες στη νομιμοποίηση υπό όρους κάποιων ουσιών. Στην Ελβετία, η φιλελεύθερη κυβερνητική πολιτική περί ναρκωτικών, που περιλαμβάνει και διανομή ηρώνης από το κράτος, συνάντησε τη στήριξη των ψηφοφόρων σε διπλό δημοψήφισμα που έγινε στις 28 Σεπτεμβρίου του 1997. Περίπου το 71% των ψηφοφόρων

απέριψαν την πρόταση «Νεολαία χωρίς ναρκωτικά», που θα περιορίζε τη χρήση ναρκωτικών στη χώρα.

Πολιτικές και νομοθεσία

Εθνικές στρατηγικές για τα ναρκωτικά

Κατά τη διάρκεια της υπό εξέταση περιόδου υιοθετήθηκαν εθνικές στρατηγικές και σχέδια δράσης για τα ναρκωτικά από πέντε χώρες. Η **Λεττονία** υιοθέτησε για πρώτη φορά εθνική στρατηγική για τα ναρκωτικά, για την περίοδο 2005-08, και νέες εθνικές στρατηγικές και σχέδια δράσεις για τα ναρκωτικά υιοθετήθηκαν στην **Τσεχική Δημοκρατία**, την **Ισπανία**, το **Λουξεμβούργο** και τη **Ρουμανία**.

Επιπλέον, η **Φινλανδία** υιοθέτησε στρατηγική αντιμετώπισης των ναρκωτικών για τη διοίκηση των φυλακών (2005-06), και στο **Ηνωμένο Βασίλειο**, στο πλαίσιο των συμφωνιών παροχής δημόσιων υπηρεσιών, ορίζονται νέοι στόχοι στον τομέα της πολιτικής για τα ναρκωτικά που αποσκοπούν στη μείωση των επιβλαβών επιπτώσεων που προκαλούνται από τις παράνομες ναρκωτικές ουσίες στα άτομα, τις οικογένειες και το κοινωνικό σύνολο.

Κατά τη διάρκεια της υπό εξέταση περιόδου, σε προπαρασκευαστικό στάδιο βρίσκονταν εθνικές στρατηγικές για τα ναρκωτικά στην **Ιταλία**, την **Αυστρία**, την **Πολωνία**, την **Πορτογαλία**, τη **Σουηδία** και τη **Νορβηγία**. Ορισμένες χώρες, οι οποίες είχαν εφαρμόσει από καιρό (από το 1998 και μετά) εθνικές στρατηγικές και σχέδια δράσης για τα ναρκωτικά, προχωρούν στην αναδιατύπωση των στρατηγικών ή των σχεδίων τους δίνοντας μεγαλύτερη έμφαση στη θέση σαφέστερων και πιο υλοποιήσιμων στόχων. Για παράδειγμα, το **Λουξεμβούργο** αναφέρει ότι το νέο σχέδιο δράσης του για την περίοδο 2005-09 χαρακτηρίζεται από απλότητα, σαφή διάρθρωση και προσανατολισμό στα αποτελέσματα, καθώς θέτει στόχους για δράσεις, καθορίζει αρμοδιότητες και προσδιορίζει προϋπολογισμούς, προσδοκώμενα αποτελέσματα και προθεσμίες για την επίτευξη αποτελεσμάτων και την αξιολόγηση. Στο **Βέλγιο**, οι αρχές δημόσιας υγείας της γαλλικής κοινότητας και της περιφέρειας της **Βαλονίας** ανέθεσαν σε ομάδα εμπειρογνομόνων την εκπόνηση ενός συντονισμένου σχεδίου πρόληψης, αρωγής και πρόνοιας για το φαινόμενο της τοξικομανίας. Η ομάδα εισηγήθηκε τον σαφέστερο καθορισμό προτεραιοτήτων και στόχων από τις κυβερνήσεις, καθώς και ότι πρέπει να γίνει σαφής ορισμός των βασικών αρχών μιας κοινής πολιτικής για τα ναρκωτικά και ότι πρέπει να καταταχθούν κατά χρονολογική σειρά οι επιλεγθείσες στρατηγικές. Το σχέδιο δράσης στην **Τσεχική Δημοκρατία** για την περίοδο 2005-06 κινείται προς την ίδια κατεύθυνση, ορίζοντας σαφείς στόχους και τις δραστηριότητες που απαιτούνται για την επίτευξή τους και

προσδιορίζοντας τις αρμοδιότητες των επιμέρους υπουργών καθώς και τους όρους και τους δείκτες επίτευξης των στόχων σε κάθε τομέα.

Πρόληψη και Αντιμετώπιση

Ομάδα:

Γκιόσι Σάρα

Δελή Αναστασία

Θεοχάρη Έλενα

Κόρακα Λυδία

Παλιβίδα Αγγελική

Παράνομες εξαρτησιογόνες ουσίες

Διατηρείστε τον εγκέφαλο σας υγιή. Μη χρησιμοποιείτε ναρκωτικά.

Ο εθισμός στα ναρκωτικά είναι μια ασθένεια του εγκεφάλου.

Σταδιακά και σε μικρό χρονικό διάστημα ο χρήστης χρησιμοποιεί χωρίς να το καταλάβει και χωρίς να μπορεί να το σταματήσει, συχνότερα και σε μεγαλύτερες δόσεις το ναρκωτικό. Το χειρότερο είναι ότι ο έλεγχος του έχει ξεφύγει και δεν μπορεί να σταματήσει διότι τα ναρκωτικά έχουν προκαλέσει τέτοιες αλλοιώσεις στον εγκέφαλό του που δεν του επιτρέπουν να σταματήσει. Πολύ συχνά μαθητές, φοιτητές ή άλλοι νέοι παρακινούνται να δοκιμάσουν κάποιο ναρκωτικό μέσα στα πλαίσια μιας εσφαλμένης αντίληψης ότι η δοκιμή μια φορά δεν εμπεριέχει κινδύνους. Ο εθισμός στα ναρκωτικά είναι μια ασθένεια του εγκεφάλου. Το κάθε είδος ναρκωτικού έχει τον δικό του μηχανισμό πρόκλησης αλλαγών στις εγκεφαλικές λειτουργίες. Όμως ανεξάρτητα από το πιο ναρκωτικό παίρνει ο χρήστης και το οποίο έχει προκαλέσει τις δικές του βλάβες στον εγκέφαλο, το τελικό αποτέλεσμα όλων είναι το ίδιο. Συνοπτικά οι βλάβες που προκαλούνται στον εγκέφαλο περιλαμβάνουν τροποποιήσεις σε μοριακό και κυτταρικό επίπεδο με αποτέλεσμα να εκδηλώνονται αλλαγές στην ψυχική διάθεση, προβλήματα μνήμης και διαταραχές κινητικών ικανοτήτων όπως το περπάτημα και η ομιλία. Το ναρκωτικό πλέον, με τις αλλαγές που έχει προκαλέσει, καθίσταται η πιο δυνατή κινητήρια δύναμη στην ζωή του χρήστη των ναρκωτικών. Αυτός ή αυτή θα κάνουν πλέον οτιδήποτε για να εξασφαλίσουν το ναρκωτικό..Για τον κάθε εξαρτώμενο από τα ναρκωτικά χρειάζεται εξειδικευμένη και εξατομικευμένη αντιμετώπιση, η οποία συνήθως είναι μακροχρόνια. Ανάλογα με τις ιδιαίτερες ανάγκες του κάθε χρήστη και ανεξάρτητα από το ποιο ναρκωτικό χρησιμοποιούν, επιβάλλεται να προσφέρονται θεραπείες και υπηρεσίες που να μπορούν να ανταποκριθούν αποτελεσματικό.

Πρόληψη κατά των ναρκωτικών

Τα ναρκωτικά είναι κοινωνικό και ταυτόχρονα οικονομικό-πολιτικό πρόβλημα.. Στόχος των μέτρων πρόληψης των ναρκωτικών είναι η μείωση του αριθμού των ατόμων που αρχίζουν τη χρήση ουσιών ή, συχνότερα, η καθυστέρηση της χρήσης ναρκωτικών σε μεταγενέστερη ηλικία, μειώνοντας τουλάχιστον με τον τρόπο αυτό το μέγεθος του προβλήματος των ναρκωτικών κ.ά. Η πρόληψη των ναρκωτικών περιλαμβάνει, χωρίς να περιορίζεται στα θέματα αυτά, την εκπαίδευση σχετικά με τα ναρκωτικά και την ενημέρωση σχετικά με τους κινδύνους που περικλείουν..

Η πρόληψη ταξινομείται ανάλογα με την ομάδα-στόχο. Η καθολική πρόληψη απευθύνεται στον γενικό πληθυσμό (συνήθως τους νέους), π.χ. στα σχολεία, ενώ η επικεντρωμένη πρόληψη στοχεύει ευπαθείς ομάδες και η εξειδικευμένη πρόληψη στοχεύει ευάλωτα άτομα. Ωστόσο, μολονότι η πρόληψη στα σχολεία αποτελεί συχνά πολιτική προτεραιότητα, είναι αμφισβητήσιμο κατά πόσον συνιστά πραγματικά βασικό πυλώνα της πρόληψης. Καθώς η χρηματοδότηση για την πρόληψη είναι περιορισμένη, και σε ορισμένες χώρες έχει μειωθεί.

Επίπεδα πρόληψης

Η πρόληψη δομείται και λειτουργεί σε διαφορετικά επίπεδα, ανάλογα με το βαθμό και την έκταση της σχέσης ενός ατόμου με τον εξαρτητικό παράγοντα. Διακρίνεται λοιπόν η πρόληψη σε:

1. Πρωτογενή. Απευθύνεται σε άτομα τα οποία δεν έχουν (ακόμη) αναπτύξει καμία εξαρτητική συμπεριφορά.
2. Δευτερογενή (γρήγορη ανίχνευση). Απευθύνεται σε άτομα που βρίσκονται σε αρχικό στάδιο κατάχρησης ή εξάρτησης.
3. Τριτογενή (*φροντίδα του εξαρτημένου*). *Ασχολείται με ότι μπορεί να αναστείλει την καταστροφική πορεία ενός ήδη εξαρτημένου και να προσδώσει κάποια ποιότητα στη ζωή του*

Κέντρα Απεξάρτησης

Η ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΛΗΨΗΣ

Τα προγράμματα πρόληψης σχεδιάζονται με βάση τις ανάγκες και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των ομάδων στις οποίες απευθύνονται. Συνδυάζουν στοιχεία από διαφορετικές επιστημονικές προσεγγίσεις με βασικό άξονα την εκπαίδευση σε κοινωνικές και προσωπικές δεξιότητες, οι οποίες λειτουργούν ως προληπτικοί παράγοντες στην ανάπτυξη επιβλαβών για το άτομο μορφών συμπεριφοράς, όπως η εξάρτηση. Κύριο μεθοδολογικό εργαλείο αποτελεί η δουλειά σε ομάδες, η βιωματική και ενεργητική μάθηση, μέσα από συζήτηση, ασκήσεις προσωπικής ανάπτυξης, δημιουργική έκφραση, ασκήσεις αναπαραστάσεων, και η παροχή αντικειμενικής και κατάλληλης για κάθε ηλικιακή ομάδα ενημέρωσης. Η αξιολόγηση των προγραμμάτων αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της εφαρμογής τους.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΜΕ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΤΑ

Η θεραπεία υποκατάστασης είναι μια μορφή θεραπείας που απευθύνεται σε άτομα εξαρτημένα από οπιούχα (ηρωίνη) και εφαρμόζεται με τη χορήγηση φαρμακευτικών ουσιών όπως η μεθαδόνη και η βουπρενορφίνη. Οι φαρμακολογικές ιδιότητες των ουσιών που χρησιμοποιούνται στη θεραπεία υποκατάστασης διαφέρουν από εκείνες της ηρωίνης. Οι ουσίες αυτές απαιτούν, σε σύγκριση με την ηρωίνη, μεγαλύτερο χρονικό

διάστημα για να αρχίσει τόσο η δράση όσο και η αποδρομή τους. Αντίθετα, η ηρωίνη προκαλεί, σχεδόν αμέσως μετά τη λήψη της, μια κατάσταση ευφορίας («ανέβασμα») που ακολουθείται, σε σύντομο χρονικό διάστημα, από «πτώση». Έτσι, με τα υποκατάστατα αποφεύγονται οι γρήγορες μεταπτώσεις του θυμικού που προκαλεί η λήψη της ηρωίνης, οι οποίες οδηγούν με τη σειρά τους στην ανάγκη συχνής επανάληψης της χρήσης της. Επιπλέον, τα υποκατάστατα δεν έχουν την ευφορική δράση της ηρωίνης, μάλιστα έχουν και την ιδιότητα να εμποδίζουν την έξαρση της ψυχικής διάθεσης που αυτή προκαλεί, ενώ μειώνουν σημαντικά και την επιθυμία για χρήση. Στις Θεραπευτικές Μονάδες Υποκατάστασης παρέχεται φαρμακευτική θεραπεία, σε συνδυασμό με ψυχοκοινωνική υποστήριξη και θεραπεία της ψυχιατρικής και σωματικής συνοσηρότητας. Μέλημα του προγράμματος υποκατάστασης είναι η μείωση της χρήσης ναρκωτικών καθώς και των συναφών με τη χρήση προβλημάτων - κοινωνικών και υγείας - καθώς και η διασφάλιση της δημόσιας υγείας από τη μετάδοση μολυσματικών ασθενειών. Παράλληλα, στόχος παραμένει να βοηθηθούν τα άτομα -που το επιθυμούν και μπορούν- να πετύχουν επιπρόσθετα της μείωσης της βλάβης, την απεξάρτηση. Κύρια επιδίωξη αποτελεί η σταθεροποίηση σε ένα κανονικό τρόπο ζωής που θα συνοδεύεται από βελτίωση των οικογενειακών και κοινωνικών σχέσεων, καθώς και από ενδιαφέρον για εκπαίδευση/κατάρτιση, για εργασία και για επαγγελματική αποκατάσταση.

OKANA

Ο Οργανισμός Κατά των Ναρκωτικών (OKANA) ιδρύθηκε με το Νόμο 2161/1993 και είναι αυτοδιοικούμενο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου υπό την εποπτεία του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Ο OKANA από την ίδρυσή του έως τον Μάρτιο του 2013 προσπάθησε να ανταποκριθεί στο διττό του ρόλο ως εθνικού συντονιστικού φορέα και ως φορέα ανάπτυξης υπηρεσιών και προγραμμάτων πρόληψης, θεραπείας και επανένταξης.

Σύμφωνα με τον νέο Νόμο οι σκοποί του OKANA είναι:

- α)** η συμβολή στο σχεδιασμό, στην προώθηση, στην εφαρμογή εθνικής πολιτικής και προγραμμάτων σχετικά με την πρόληψη της χρήσης και διάδοσης των ναρκωτικών και τη θεραπεία, την επαγγελματική κατάρτιση και κοινωνική επανένταξη των εξαρτημένων από φαρμακευτικές ουσίες ατόμων,
- β)** η συμβολή στη μελέτη σε εθνικό επίπεδο του όλου προβλήματος των ναρκωτικών για τον εντοπισμό των συγκεκριμένων αιτίων που οδηγούν τα άτομα και ιδίως τους νέους, στη λήψη ναρκωτικών, καθώς επίσης και η συνεργασία με το Εθνικό Κέντρο Πληροφόρησης-Τράπεζας Πληροφοριών ως προς την εκάστοτε κατάσταση και έκταση του προβλήματος των ναρκωτικών στη χώρα,
- γ)** η ενημέρωση και ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης, κατά τρόπο ενιαίο και επιστημονικά υπεύθυνο, για τις συνέπειες από τη χρήση εξαρτησιογόνων ουσιών, καθώς και η ενθάρρυνση, ο συντονισμός και η εποπτεία κάθε ιδιωτικής

πρωτοβουλίας που έχει σκοπό τη συμμετοχή στην αντιμετώπιση του προβλήματος,

δ) η πρόταση και προώθηση αναγκαίων νομοθετικών, κοινωνικών και άλλων μέτρων για την πρόληψη και καταστολή του προβλήματος των ναρκωτικών,

ε) η συνεργασία με αντίστοιχους συντονιστικούς ή ερευνητικούς φορείς σε οργανισμούς και υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και άλλους διεθνείς οργανισμούς, η μεταξύ τους ανταλλαγή πληροφοριών και η ενεργός συμμετοχή στις συναντήσεις που αυτοί οργανώνουν, με στόχο την εναρμόνιση της εθνικής πολιτικής προς εκείνη των κοινοτικών και διεθνών φορέων και,

στ) η σύνταξη εκθέσεων για την κατάσταση του προβλήματος σε εθνικό και διεθνές επίπεδο και για την πορεία των σχετικών εθνικών ερευνών και η κατάρτιση στατιστικών πινάκων με ανάλυση και αξιολόγηση αυτών.

ΚΕΘΕΑ

Το **ΚΕΘΕΑ**, Κέντρο Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων, είναι αυτοδιοικούμενο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και λειτουργεί από το 1983, με την ίδρυση της Ιθάκης, της πρώτης ελληνικής θεραπευτικής ενότητας. Εξυπηρετεί καθημερινά περίπου 3.000 άτομα, χρήστες και μέλη οικογενειών, σε ένα δίκτυο περισσότερων από 90 μονάδων σε διαφορετικές περιοχές της χώρας.

Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ)

Προκειμένου τα κράτη μέλη του ΟΗΕ να υποστηριχθούν στις πολιτικές και τις δράσεις τους για την αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών και του εγκλήματος σε παγκόσμιο επίπεδο συστήθηκε το Γραφείο Των Ηνωμένων Εθνών για τα Ναρκωτικά και το Έγκλημα (UNODC).

Οι τρεις πυλώνες του προγράμματος εργασίας του UNODC είναι οι εξής:

- Τεχνική συνεργασία για την ενίσχυση των κρατών μελών στην αντιμετώπιση των ναρκωτικών, της εγκληματικότητας και της τρομοκρατίας
- Έρευνα για την ενίσχυση της γνώσης, για την κατανόηση του φαινομένου και τη διεύρυνση της τεκμηρίωσης στο πλαίσιο σχεδιασμού και εφαρμογής πολιτικών και επιχειρησιακών αποφάσεων για την αντιμετώπιση του προβλήματος
- Παροχή βοήθειας προς τα κράτη μέλη για την κύρωση και την εφαρμογή των σχετικών διεθνών συνθηκών και την ανάπτυξη και την εναρμόνιση των σχετικών εθνικών νομοθεσιών

Το Διεθνές Συμβούλιο Ελέγχου Ναρκωτικών (INCB) του ΟΗΕ αποτελεί το ανεξάρτητο και με οιοική δικαστική φύση όργανο που συστήθηκε το 1968. Σε γενικές γραμμές, οι αρμοδιότητές του αφορούν:

1. Όσον αφορά τη νόμιμη παραγωγή, την εμπορία και τη χρήση των ναρκωτικών, και σε συνεργασία με τις κυβερνήσεις, την εξασφάλιση του

επαρκούς εφοδιασμού ψυχοδραστικών ουσιών που πρέπει να είναι διαθέσιμα για ιατρική και επιστημονική χρήση και την αποτροπή της εκτροπής των ναρκωτικών από νόμιμες πηγές σε παράνομα κανάλια διακίνησης. Παρακολουθεί επίσης τον έλεγχο που ασκούν οι κυβερνήσεις σε χημικές ουσίες που χρησιμοποιούνται για την παράνομη παρασκευή ναρκωτικών και βοηθά τα κράτη μέλη στην πρόληψη της εκτροπής αυτών των χημικών ουσιών στην παράνομη διακίνηση.

2. Όσον αφορά την παράνομη παρασκευή, εμπορία και χρήση ναρκωτικών, το Διεθνές Συμβούλιο Ελέγχου Ναρκωτικών εντοπίζει τις αδυναμίες των εθνικών και διεθνών συστημάτων ελέγχου και συμβάλλει στη διόρθωση των σχετικών προβλημάτων. Είναι επίσης υπεύθυνο για την αξιολόγηση των χημικών ουσιών που χρησιμοποιούνται για την παράνομη παρασκευή ναρκωτικών, προκειμένου να διαπιστωθεί αν πρέπει να τεθούν υπό διεθνή έλεγχο.

Θεραπευτικά Προγράμματα

Η Μονάδα Απεξάρτησης 18 Άνω προσφέρει εξειδικευμένες υπηρεσίες πρόληψης, θεραπείας και κοινωνικής επανένταξης που απευθύνονται σε όλους τους χρήστες

- ❖ Συμβουλευτικός Σταθμός
- ❖ Τμήμα Ψυχολογικής Απεξάρτησης Τοξικομανών 18 Άνω - Ψ.Ν.Α.
- ❖ 2ο Τμήμα Ψυχολογικής Απεξάρτησης Τοξικομανών 18 Άνω - Ψ.Ν.Α.
- ❖ 3ο Τμήμα Ψυχολογικής Απεξάρτησης Τοξικομανών 18 Άνω - Ψ.Ν.Α.
- ❖ Πρόγραμμα Φυλακών
- ❖ Τμήμα Εφήβων Νέων
- ❖ Κέντρο Υποδοχής Εξαρτημένων Γυναικών
- ❖ Ειδικό Πρόγραμμα Γυναικών
- ❖ Ειδικό Πρόγραμμα για Εξαρτημένες Μητέρες & τα παιδιά τους

Συμβουλευτικός Σταθμός

Εδώ γίνεται η πρώτη επαφή του εξαρτημένου με το θεραπευτικό πρόγραμμα. Δίνονται πληροφορίες στα εξαρτημένα άτομα για θέματα που τους αφορούν. Λειτουργούν προγράμματα συμβουλευτικής γονέων και θεραπείας οικογένειας.

- ❖ **Τμήμα Ψυχολογικής Απεξάρτησης Τοξικομανών 18 Άνω - Ψ.Ν.Α.**

Στη φάση αυτή, το εξαρτημένο άτομο προσπαθεί να συνειδητοποιήσει

τους πραγματικούς λόγους που τον οδήγησαν στην εξάρτηση.

❖ Το 2ο και 3ο Τμήμα Ψυχολογικής Απεξάρτησης Τοξικομανών 18 Άνω - Ψ.Ν.Α.

Στη φάση αυτή, το εξαρτημένο άτομο, μέσα από διάφορες θεραπευτικές διαδικασίες προσπαθεί να συνειδητοποιήσει τους πραγματικούς λόγους που τον οδήγησαν στην εξάρτηση, να ανασυγκροτηθεί ως προσωπικότητα και να αναζητήσει νέους τρόπους ζωής.

❖ Πρόγραμμα Φυλακών

Απευθύνεται σε φυλακισμένους τοξικομανείς και περιλαμβάνει ομάδες στήριξης και ευαισθητοποίησης. Στόχος των ομάδων είναι να κατανοήσουν οι κρατούμενοι τους λόγους για τους οποίους οδηγήθηκαν στη φυλακή, να επανεξετάσουν τα δεδομένα της ζωής τους και να ενισχύσουν το αίτημα της απεξάρτησής τους.

❖ Τμήμα Εφήβων Νέων

Απευθύνεται σε έφηβους και νέους ενήλικες χρήστες τοξικών ουσιών έως 22 ετών. Αποσκοπεί στην σωματική και ψυχική απεξάρτηση του νέου από ουσίες που μεταβάλλουν την διάθεσή του .Η θεραπευτική διαδικασία ενέχει δύο φάσεις:

A) Υποδοχή

B) Ψυχική Απεξάρτηση

και συντελείται στον Συμβουλευτικό του Τμήματος Εφήβων και Νέων και στο Κέντρο Ημέρας.

I.1. Συμβουλευτικός Σταθμός του Τμήματος Εφήβων και Νέων

Κάθε έφηβος ή νέος που απευθύνεται στο Τμήμα Εφήβων και Νέων εντάσσεται εθελοντικά στο θεραπευτικό πλαίσιο. Παράλληλα με τις ατομικές συνεδρίες κι εφόσον διατηρείται η αποχή, κατόπιν επιβεβαίωσης από επανειλημμένους εργαστηριακούς ελέγχους, ο νέος εντάσσεται σε ομάδα υποδοχής. Ο στόχος που πρέπει να επιτευχθεί σε αυτή τη φάση είναι η αποχή από την ουσία, η σταθεροποίηση της απόφασης, η προετοιμασία για την ψυχική απεξάρτηση στο Κέντρο Ημέρας. Υπάρχει η δυνατότητα συνεργασίας με Ψυχίατρο της Μονάδας Απεξάρτησης ή άλλης εξωτερικής δομής αν κριθεί απαραίτητο.

I.2. Κέντρο Ημέρας

Ψυχική Απεξάρτηση .

Η ψυχική απεξάρτηση των νέων επιτυγχάνεται μέσω της ατομικής και ομαδικής ψυχοθεραπευτικής προσέγγισης. Παράλληλα με τις ψυχοθεραπευτικές διαδικασίες, οι νέοι συμμετέχουν σε σειρά ημερησίων δραστηριοτήτων που συνεισφέρουν στην ανάπτυξη της συμβολικής σκέψης, της χρήσης του λόγου και της κοινωνικοποίησης.

I.3. Εργασία με γονείς

Τους προσφέρεται πληροφόρηση, υποστήριξη και βοήθεια σε ατομική και ομαδική βάση, όσο χρονικό διάστημα κρίνεται αναγκαίο.

I.4. Η Πρόληψη της χρήσης τοξικών ουσιών πραγματοποιείται μέσω συστηματικών προληπτικών κινήσεων που οργανώνει το Τμήμα Εφήβων -

I.5. Η Ανοικτή Γραμμή

I.6. Η θεραπευτική Ομάδα αποτελείται από τους εξειδικευμένους θεραπευτές διαφόρων ειδικοτήτων

I.7. Η Ευθύνη της Λειτουργίας του προγράμματος ανήκει στην Υπεύθυνη του Τμήματος Εφήβων και Νέων.

I.8. Εποπτεία: το θεραπευτικό έργο εποπτεύεται εσωτερικά σε συναντήσεις των μελών της θεραπευτικής ομάδας κι εξωτερικά από εξωτερικό επόπτη-ψυχαναλυτή.

Οι δραστηριότητες του Τμήματος Εφήβων και Νέων

- Εσωτερική Εκπαίδευση των μελών της θεραπευτικής ομάδας πραγματοποιείται σε ειδικές εσωτερικές συναντήσεις για τον σκοπό αυτό και με προσκεκλημένους ομιλητές.
- Εξωτερική Εκπαίδευση των μελών της θεραπευτικής ομάδας γίνεται με δική τους πρωτοβουλία σε διάφορους επιστημονικούς χώρους (Πανεπιστήμια, επιστημονικές εταιρείες κλπ).
- Εκπαιδευτικά Προγράμματα για φοιτητές ΑΕΙ/ ΤΕΙ πραγματοποιούνται κάθε ακαδημαϊκό έτος σε συνεργασία με τα εκπαιδευτικά ιδρύματα για την πρακτική τους άσκηση.
- II.4. Εκπαιδευτικά προγράμματα για ειδικούς που εργάζονται στον χώρο της υγείας και της εκπαίδευσης πραγματοποιούνται στο Τμήμα Εφήβων και Νέων.

- Οργάνωση Σεμιναρίων και Συμποσίων: επιστημονικά σεμινάρια και συμπόσια διοργανώνονται από το Τμήμα Εφήβων και Νέων και απευθύνονται στην επιστημονική κοινότητα.
- ❖ Δημοσιεύσεις: τα μέλη της θεραπευτικής ομάδας δημοσιεύουν, άρθρα κι έρευνες σε επιστημονικά περιοδικά.
- ❖ Έρευνα: έρευνες διεξάγονται στο Τμήμα Εφήβων και Νέων, είτε στα πλαίσια της ευρύτερης Μονάδας είτε σε συνεργασία με διάφορους φορείς
- ❖ Καταγραφή δεδομένων: το Τμήμα Εφήβων και Νέων, καταγράφει τα δεδομένα των θεραπευμένων και τα επεξεργάζεται μέσα στα πλαίσια του απορρήτου για στατιστικούς κι ερευνητικούς λόγους.

❖ Κέντρο Υποδοχής Εξαρτημένων Γυναικών

Στο Κέντρο Υποδοχής παρέχονται υπηρεσίες συμβουλευτικού και θεραπευτικού χαρακτήρα . Ειδικό Πρόγραμμα Γυναικών: εδώ, οι εξαρτημένες γυναίκες προσπαθούν να συνειδητοποιήσουν τους λόγους που τις οδήγησαν στην εξάρτηση

❖ Ειδικό Πρόγραμμα για Εξαρτημένες Μητέρες & τα παιδιά τους

Η Μονάδα Απεξάρτησης 18 ΑΝΩ, ευαισθητοποιημένη στα ιδιαίτερα προβλήματα της εξαρτημένης μητέρας και του παιδιού, απαντά στα πολλαπλά της αιτήματα, συμπεριλαμβάνοντας στο θεραπευτικό πρόγραμμα και τη σχέση της με το παιδί.

Κέντρο Υποδοχής Εξαρτημένων Γυναικών και Μητέρων: εδώ γίνεται η πρώτη επαφή της εξαρτημένης γυναίκας και μητέρας με το θεραπευτικό πρόγραμμα. Κατά την Β φάση του προγράμματος, η εξαρτημένη γυναίκα και μητέρα μέσα από διάφορες θεραπευτικές διαδικασίες προσπαθεί να συνειδητοποιήσει τους πραγματικούς λόγους που την οδήγησαν στην εξάρτηση και να αναζητήσει καινούριους τρόπους ζωής, χωρίς ωστόσο να αναγκαστεί να αποχωριστεί το παιδί της για τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο.

❖ Τμήμα κοινωνικής επανένταξης

Πρόκειται για την Γ' φάση του προγράμματος, όπου προετοιμάζεται η επάνοδος κι ένταξη στο κοινωνικό σύνολο. Η μητέρα στηρίζεται, ώστε να αναλάβει πλέον την ευθύνη ανατροφής του παιδιού καθώς και την κάλυψη των ψυχοκοινωνικών αναγκών του.

Η οικονομική προσέγγιση στα Ναρκωτικά

Τα οικονομικά συμφέροντα της νομοθέτησης των Ναρκωτικών

Πολλές χώρες στην Ευρώπη κινήθηκαν τις τελευταίες δεκαετίες στη νομιμοποίηση υπό όρους κάποιων ουσιών. Στην Ελβετία, η φιλελεύθερη κυβερνητική πολιτική περί ναρκωτικών, που περιλαμβάνει και διανομή ηρωίνης από το κράτος, συνάντησε τη στήριξη των ψηφοφόρων σε διπλό δημοψήφισμα που έγινε στις 28 Σεπτεμβρίου του 1997. Περίπου το 71% των ψηφοφόρων απέρριψαν την πρόταση «Νεολαία χωρίς ναρκωτικά», που θα περιόριζε τη χρήση ναρκωτικών στη χώρα. Το θεσμικό πλαίσιο αναφέρεται στην "οικονομία της ανάπτυξης" που εδώ και 200 περίπου χρόνια έχει ταυτίσει την έννοια της Προόδου με την απεριόριστη ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων, σε βάρος τόσο των μη υλικών αξιών όσο και της ίδιας της Φύσης. Το γεγονός ότι η εξάπλωση των ναρκωτικών (που ήταν σχεδόν πάντοτε γνωστά) πήρε

τεράστιες διαστάσεις στην μεταπολεμική περίοδο, όταν, παράλληλα, η οικονομία της ανάπτυξης έφθασε στο απόγειο της, με την επέκταση στον Νότο και τη δημιουργία της καταναλωτικής κοινωνίας στον Βορρά, δεν είναι βέβαια συμπτωματικό. Γιατί ακριβώς η εξάπλωση της καπιταλιστικής οικονομίας ανάπτυξης και η συνακόλουθη εμπορευματοποίηση κάθε αγαθού και υπηρεσίας δημιουργούσε τα κίνητρα για την αντίστοιχη εξάπλωση τόσο της παραγωγής όσο και της κατανάλωσης ναρκωτικών.

Από τη μεριά της παραγωγής, η επέκταση της καπιταλιστικής οικονομίας ανάπτυξης στον Νότο σήμαινε την καταστροφή της αυτοδυναμίας των τοπικών οικονομιών. Ηφιλευθεροποίηση των αγορών, για την οποία αγωνίζονται οι φιλελεύθεροι, συνεπάγεται ότι παραδοσιακές οικονομικές δραστηριότητες που καλύπτουν τις ανάγκες του πληθυσμού, ακόμα και σε τρόφιμα, γίνονται "ξαφνικά" αντι-οικονομικές, όταν πρέπει να ανταγωνιστούν την τεχνολογία και τις οικονομίες κλίμακας των εισαγομένων αγαθών από τον Βορρά. Από την άλλη μεριά το "συγκριτικό πλεονέκτημα" των περισσότερων χωρών στον Νότο περιορίζεται συνήθως στην εξόρυξη και αρχική επεξεργασία των πρώτων υλών τους και στη προσφορά φθηνής εργατικής δύναμης στις πολυεθνικές του Βορρά που μεταφέρουν τμήμα της παραγωγικής τους διαδικασίας στον Νότο. Η παταγώδης αποτυχία του "μοντέλου" αυτού ανάπτυξης έγινε ήδη φανερή από την προηγούμενη δεκαετία, με την δραστική επέκταση του εξωτερικού χρέους των χωρών στον Νότο (για να καλύψουν το διευρυνόμενο άνοιγμα στις εμπορικές σχέσεις τους με τον Βορρά) και την αντίστοιχη μαζική εξάπλωση της φτώχειας. Στο πλαίσιο αυτό η εξάπλωση της παραγωγής ναρκωτικών ήταν η μόνη λύση για μερικές χώρες στον Νότο, ώστε να αποφύγουν την πλήρη οικονομική κατάρρευση.

Για παράδειγμα, η Βολιβία, το Περού και η Κολομβία είναι οι χώρες με τη μεγαλύτερη παραγωγή ναρκωτικών στη Λατινική Αμερική (η Βολιβία από μόνη της είναι η πηγή για πάνω από το 1/3 της παγκόσμιας παραγωγής φύλλων κοκαΐνης). Συγχρόνως ανήκουν στον κατάλογο των 60 φτωχότερων χωρών στο κόσμο με αρνητικό μέσο ποσοστό ανάπτυξης (Βολιβία, Περού) στη περίοδο 1965-90. Σε όλη τη περίοδο του μεταπολεμικού μπουμ (1965-80) οι εισαγωγές της Βολιβίας αυξάνονταν με διπλάσιο ρυθμό και της Κολομβίας με τετραπλάσιο ρυθμό από τις (νόμιμες) εξαγωγές τους, ενώ και οι τρεις χώρες στη περίοδο 1985-90 αντιμετώπισαν δραματική πτώση των τιμών των εξαγομένων προϊόντων τους (οι όροι εμπορίου, δηλ. οι τιμές εξαγωγών σε σχέση με τις τιμές εισαγωγών, έπεσαν από 30% μέχρι 42%). Όταν λοιπόν αναλογιστεί κανείς ότι η ενσωμάτωση των οικονομιών αυτών στην παγκόσμια οικονομία ανάπτυξης και η καταστροφή της αυτοδυναμίας τους σημαίνει ότι ακόμα και οι εισαγωγές δημητριακών (σε όγκο) είναι σήμερα υπερ-διπλάσιες στο Περού και σχεδόν διπλάσιες στη Κολομβία σε σχέση με το 1974, τότε μπορεί να αντιληφθεί γιατί οι εξαγωγές ναρκωτικών (με τα "στραβά μάτια" των αρχουσών ελίτ) είχαν φθάσει, στο τέλος της προηγούμενης δεκαετίας, το ύψος όλων των νόμιμων εξαγωγών της Βολιβίας, το 35% των εξαγωγών του Περού και το 25%-50% των εξαγωγών της Κολομβίας!

Από τη μεριά επομένως της προσφοράς, δεν είναι, όπως απλοϊκά παρουσιάζεται το θέμα από τους οπαδούς της φιλελευθεροποίησης, τα υπερκέρδη των μαυραγοριτών ναρκωτικών που την ενισχύουν. Όσο το οικονομικό μοντέλο υποχρεώνει εκατομμύρια ανθρώπων να ζουν από τη παραγωγή ναρκωτικών, η προσφορά θα εξακολουθεί να αυξάνει, ανεξάρτητα αν τα κέρδη (μικρά ή μεγάλα) τα καρπούνται παράνομοι μαφιόζοι (αλλά και άνεργοι περιθωριακοί κ.λπ.) ή (σε περίπτωση φιλελευθεροποίησης) ευπρεπείς κύριοι των πολυεθνικών, των σούπερ μάρκετ κ.α. Σύμφωνα, μάλιστα με πρόσφατη μελέτη του Αγγλικού Εργατικού κόμματος η φιλελευθεροποίηση θα οδηγήσει στη μονοκαλλιέργεια ναρκωτικών σε πολλές χώρες στον Νότο, με πιθανές δραματικές συνέπειες στην προσφορά.

Από τη μεριά της ζήτησης, θα έπρεπε να αναφερθούμε σε σειρά παραγόντων, κυρίως πολιτιστικών, που έχουν όμως άμεση ή έμμεση σχέση με την εξάπλωση της καταναλωτικής κοινωνίας στον Βορρά – όπου και παρατηρείται η σημαντικότερη επέκταση του φαινομένου. Η αλλοτρίωση του σημερινού ανθρώπου ο οποίος ωθείται να παράγει περισσότερα, με εργασία που συνήθως δεν προσφέρει κανένα νόημα παρά μόνο αν συνδεθεί με το στόχο της μεγαλύτερης κατανάλωσης, η ψυχική ανάγκη "φυγής" από έναν άδειο υλικό κόσμο, η ανασφάλεια κ.λπ. οδηγούν είτε σε μεταφυσικές διεξόδους (κινήματα "Ξαναγεννημένων Χριστιανών", "Νέας Εποχής" κ.α.) είτε στα ναρκωτικά. Ο σημαντικότερος, όμως, θεσμικός παράγοντας που έχει σχέση με την επέκταση της ζήτησης ναρκωτικών είναι η παθητικοποίηση και ιδιωτικοποίηση του πολίτη που ενισχύεται συστηματικά όχι μόνο με την εξάπλωση της καταναλωτικής κοινωνίας αλλά και με τη διογκούμενη συγκέντρωση πολιτικής, οικονομικής και κοινωνικής εξουσίας στα χέρια των ελίτ που τη διαχειρίζονται. *Το συμπέρασμα είναι ότι το πρόβλημα των ναρκωτικών δεν είναι θέμα καταστολής ή φιλελευθεροποίησης αλλά άρσης των αιτίων που οδηγούν στην μαζική παραγωγή και κατανάλωση.* Η μόνη επομένως μακροπρόθεσμη λύση είναι η μεταβολή του ίδιου του θεσμικού πλαισίου, δηλ. η υιοθέτηση ενός καινούριου κοινωνικού και οικονομικού μοντέλου. Βραχυπρόθεσμα, θα έπρεπε να εγκαταλειφθεί τόσο η πολιτική της καταστολής της χρήσης όσο και η πολιτική της φιλελευθεροποίησης. Το εμπόριο ναρκωτικών είτε νόμιμο είτε παράνομο είναι εγκληματικό για το κοινωνικό σύνολο. Σε μια διαδικασία αναβίωσης των τοπικών κοινοτήτων, η πρόληψη και θεραπεία θα έπρεπε να ανατεθεί στη πρωτοβουλία αυτο-οργανωμένων και κατάλληλα εκπαιδευμένων πολιτών, στο επίπεδο συνοικίας ή δήμου, (όπως άλλωστε έχει προταθεί από ανθρώπους με πείρα και γνώσεις πάνω στο θέμα) και όχι στο Κράτος και τους εμπόρους.

Εμπόριο ναρκωτικών στα Βαλκάνια

Τα περιστατικά εξάρθρωσης κυκλωμάτων διακίνησης ναρκωτικών, που χρησιμοποιούν τις βαλκανικές χώρες ως διόδους αλλά και ως τόπους προορισμού μεγάλων ποσοτήτων αυτών των ουσιών, δεν παύουν να θέτουν πάντα στο προσκήνιο το θέμα της κατακόρυφης αύξησης της χρήσης ναρκωτικών στα Βαλκάνια αλλά και το ζήτημα της διακίνησής τους. Τα Βαλκάνια χαρακτηρίζονται ως «η Κολομβία της Ευρώπης» και ενώ πριν από χρόνια το μεγαλύτερο μέρος των διακινούμενων ουσιών προερχόταν από το Αφγανιστάν και μέσω Τουρκίας, όπου υπόκειτο σε επεξεργασία, κατέληγε στα Βαλκάνια ή περνούσε στην υπόλοιπη Ευρώπη, τελευταία και οι βαλκανικές χώρες αποκτούν μερίδιο στην «παραγωγή».

Η Βαλκανική οπτική

Η διακίνηση ναρκωτικών, παραμένει ένα από τα πιο καίρια προβλήματα στην περιοχή των Βαλκανίων, σύμφωνα με έρευνα που είδε το φως της δημοσιότητας στην Σόφια, οι πολίτες των βαλκανικών χωρών κρίνουν ότι το βασικότερο πρόβλημα είναι αυτό (μαζί με τα προβλήματα της διαφθοράς, της ανεργίας και της φτώχειας), όπως αναφέρεται σε έρευνα που διεξήγαγε η Νομική Πρωτοβουλία για την καταπολέμηση της διαφθοράς στην Νοτιοανατολική Ευρώπη (SELDI) και στην οποία συμμετείχαν πολίτες από την Αλβανία, τη Βοσνία, τη Βουλγαρία, την ΠΓΔΜ, την Ρουμανία, την Κροατία, την Σερβία, το Μαυροβούνιο.

Από την πλευρά τους οι Αλβανοί ιθύνοντες και ειδικότερα ο αρχηγός των μυστικών υπηρεσιών (SHIK), παρουσιάζοντας την έκθεση απολογισμού των δραστηριοτήτων της SHIK για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος στην Αλβανία, σε ότι αφορά τα ναρκωτικά και τη διακίνησή τους, τόνισε ότι «στην Αλβανία δεν υπάρχει βιομηχανία επεξεργασίας ναρκωτικών, η χώρα όμως χρησιμοποιείται ως τράνζιτ για τη μεταφορά ναρκωτικών προς άλλες χώρες».

Αναφερόμενος στο έργο της SHIK για την εξάλειψη του φαινομένου της λαθρομετανάστευσης, δήλωσε ότι «σπείρες διακίνησης λαθρομεταναστών εντός και εκτός της Αλβανίας συνεργάζονται με την ιταλική και τουρκική μαφία. Οι ιδιοκτήτες ταχύπλοων σκαφών που διακινούν λαθρομεταναστες, έχουν εγκαθιδρύσει ισχυρούς δεσμούς με ανθρώπους της αλβανικής αστυνομίας και των λιμενικών αρχών της Αυλώνας, του Δυρραχίου, του Σενγκίν και των Αγίων

Σαράντα. Συνεργάζονται με ξένες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην Αλβανία κυρίως αραβικές, οι οποίες αναλαμβάνουν τη διαμονή των λαθρομεταναστών μέχρι τη μεταφορά τους στο εξωτερικό».

Η ελληνική άποψη

Σύμφωνα με την ετήσια έκθεση του υπουργείου Δημόσιας Τάξης για τα ναρκωτικά στην Ελλάδα, προβλέπονται δυσοίωνες προοπτικές για τη χώρα, ενώ επισημαίνεται το γεγονός ότι περικυκλωμένη από χώρες που τα παράγουν και τα διακινούν. Η Αλβανία και η Τουρκία έχουν εξελιχθεί σε βασικά κέντρα διακίνησης χασίς και ηρωίνης, ενώ η πρώτη τα τελευταία χρόνια έχει αρχίσει και επεκτείνει τις δραστηριότητές της και στο εμπόριο κοκαΐνης. Τα αποτελέσματα της έκθεσης αναφέρουν ότι από την ποσότητα ηρωίνης που κατασχέθηκε το 2001, το 97% ήταν αλβανικής και τουρκικής προέλευσης και ήρθε στην Ελλάδα μέσω της βαλκανικής οδού. Η ποσότητα των ναρκωτικών που περνά από την Τουρκία -συμπεριλαμβανομένης και της ηρωίνης που ευθύνεται για το 98% των θανάτων στην Ελλάδα- με κατεύθυνση την Ευρώπη είναι τέσσερις με έξι τόνοι το μήνα.

Ειδικότερα, σύμφωνα με την ελληνική θέση το αλβανικό οργανωμένο έγκλημα έχει εξελιχθεί σε έναν από τους σημαντικότερους παράγοντες αστάθειας για τα Βαλκάνια. Την ίδια στιγμή που η χρήση ηρωίνης και ακατέργαστης κάνναβης αυξάνεται με γεωμετρική πρόοδο και η κοκαΐνη και το κρακ προσφέρονται απλόχερα και ακριβά, η ζήτηση του χασίς αυξάνεται συνεχώς και στις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης. Εκτός από την κάνναβη, οι Αλβανοί διακινητές, φιξάρουν την κοκαΐνη που εισάγεται από την Κολομβία, και στη συνέχεια την εξάγουν στη Ευρώπη. Στη νότια Αλβανία παράγεται και όπιο, μεγάλο μέρος του οποίου διοχετεύεται στα εργαστήρια της ΠΓΔΜ. Το μεγαλύτερο μέρος της ηρωίνης μεταφέρεται οδικώς μέσω Ιταλίας, ενώ ορισμένες ποσότητες μεταφέρονται μέσω θαλάσσης από το Δυρράχιο.

Στην ΠΓΔΜ η αυξημένη διακίνηση ναρκωτικών προς και από το Κοσσυφοπέδιο, μαρτυρά την κεντρική θέση της χώρας, στην αγορά και τη διακίνηση ναρκωτικών. Η ΠΓΔΜ χρησιμοποιείται για τη μεταφορά ηρωίνης από την Ασία στις ευρωπαϊκές αγορές, τη διανομή υψηλής ποιότητας αλβανικής κατεργασμένης κάνναβης στην Τουρκία όπου ανταλλάσσεται με ηρωίνη και ως χώρος αποθήκευσης, για την περαιτέρω διοχέτευση της ηρωίνης που φτάνει από τη Βουλγαρία κατά μήκος της βαλκανικής οδού, όπως αναφέρεται στην έκθεση του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως της Ελλάδας. Οι έμποροι ναρκωτικών -το 80% των οποίων είναι Αλβανοί- διακινούν το εμπόρευσμά τους, τουλάχιστον 10 κιλά ηρωίνη το δρομολόγιο, με φορτηγά. Κύριοι διακινητές των ναρκωτικών και

των όπλων είναι οι ομάδες του οργανωμένου εγκλήματος που εδρεύουν στις δυτικές περιοχές της χώρας όπου πλειοψηφεί η πολυπληθής αλβανική μειονότητα. Πολλά από τα μέλη της αλβανικής μειονότητας της ΠΓΔΜ, ενέχονται στην πώληση ναρκωτικών στην Αυστρία, την Ουγγαρία, την Τσεχία, την Πολωνία και το Βέλγιο, και από το 1996 είναι οι αποκλειστικοί τροφοδότες της Ελβετίας.

Στη Βουλγαρία, συχνά γίνονται αναφορές που σχετίζονται όχι μόνο με την αύξηση της εγκληματικότητας, αλλά και με τις διασυνδέσεις του οργανωμένου εγκλήματος με στελέχη της πολιτικής εξουσίας, ενώ το εμπόριο ναρκωτικών και όπλων, και το εμπόριο όπλων μαζικής καταστροφής, έχουν δώσει αξιοσημείωτα δείγματα ύπαρξης. Η Βουλγαρία θεωρείται σημαντικό διακομετακομιστικό κέντρο ναρκωτικών από τη Νοτιοανατολική Ασία προς τη Ευρώπη, ενώ η δράση του οργανωμένου εγκλήματος στη χώρα έφτασε σε σημείο να απασχολήσει ακόμη και το NATO. Χημικές ουσίες που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή ηρωίνης, αλλά και ηρωίνη περνούν από τη χώρα από και προς την Ασία, και με κατεύθυνση την Τουρκία, το ίδιο συμβαίνει και με την κοκαΐνη η οποία, προωθείται μέσω θαλάσσης στη δυτική Ευρώπη.

Στη Ρουμανία το οργανωμένο έγκλημα διακινεί πληθώρα προϊόντων και ανθρώπων. Τα ναρκωτικά, τα όπλα αλλά και η διακίνηση πυρηνικών υλικών, το ξέπλυμα χρήματος, η παραχάραξη, η σωματεμπορία, αποτελούν τμήμα της ενασχόλησης του παράνομου εμπορίου. Στο κύκλωμα εμπλέκονται και αλλοδαποί, στην πλειοψηφία τους προερχόμενοι από άλλες πρώην σοσιαλιστικές χώρες.

Η Τουρκία, αποτελεί το «επιχειρησιακό κέντρο» των οργανώσεων οι οποίες σχετίζονται με το εμπόριο, την παραγωγή και τη διακίνηση ναρκωτικών - χαρακτηρίζεται ως η γέφυρα διακίνησης οπιοειδών από την Ασία στην Ευρώπη και το «ξέπλυμα» χρήματος. Οι τουρκικές εγκληματικές ομάδες, οι οποίες παίζουν πρωτεύοντα ρόλο στη διακίνηση και τη χονδρική διανομή της ηρωίνης στην Ευρώπη, παρ' ό τι είναι αυτόνομες, συνεργάζονται και με άλλες για τη διακίνηση, τη διανομή και την εξαγωγή μεγάλων ποσοτήτων ηρωίνης. Η δραστηριότητα του οργανωμένου εγκλήματος στην Τουρκία, απέκτησε ιδιαίτερη προβολή καθώς έγιναν γνωστές οι διασυνδέσεις του κράτους με το οργανωμένο έγκλημα και το παρακράτος και αφορούσαν τη διακίνηση ναρκωτικών, το «ξέπλυμα χρήματος», τη διακίνηση λαθρομεταναστών και την διακίνηση όπλων μαζικής καταστροφής.

Διάσημοι που έπεσαν θύματα των Ναρκωτικών

Whitney Houston

Η προσωπική της ζωή δεν υπήρξε το ίδιο πετυχημένη όσο η καριέρα της. Όμως, από τα μέσα της δεκαετίας του 1990, μπήκε στην δίνη των ναρκωτικών χωρίς να καταφέρει ποτέ να ξεφύγει, παρά τις σημαντικές προσπάθειές της τα τελευταία χρόνια για μια "μεγάλη επιστροφή". Τον Σεπτέμβριο του 2006 το ζευγάρι κατέθεσε αίτηση διαζυγίου. Το Σεπτέμβριο του 2009 η Whitney Houston έδωσε συνέντευξη στην Oprah Winfrey για τα προβλήματα που αντιμετώπιζε με τα ναρκωτικά αλλά και το τέλος του γάμου της. Η μεγάλη τραγουδίστρια παραδέχτηκε την εξάρτησή της από ναρκωτικές ουσίες, κατηγορώντας τον πρώην σύζυγό της ότι την προμήθευε με κοκτέιλ μαριχουάνας και κοκαΐνης. Λίγες μέρες νωρίτερα, σε δημόσια εμφάνισή της, η Whitney Houston όντας σε άσχημη ψυχολογική κατάσταση και σχεδόν έτοιμη να καταρρεύσει μπροστά στις κάμερες, επιτέθηκε σε δημοσιογράφους και φωτογράφους, κάτι που έκανε συχνά τα τελευταία χρόνια, λόγω των ναρκωτικών ουσιών και του αλκοόλ που κατανάλωνε. Η τραγουδίστρια τελικά απεβίωσε το 2012 από πνιγμό ως αποτέλεσμα της χρήσης ναρκωτικών και της καρδιακής προσβολής που επακολούθησε.

Michael Jackson

Σύμφωνα με ισχυρισμούς ανθρώπων του περιβάλλοντός του, η ψυχική υγεία του τραγουδιστή είχε κλονιστεί τις τελευταίες ημέρες της ζωής του, σε τέτοιο μάλιστα βαθμό, ώστε να τον παρακολουθεί ψυχίατρος. Οι συνεργάτες του αγχώονταν από τις συνεχείς ψυχικές μεταπτώσεις τις τελευταίες ημέρες της ζωής του. Τη μία στιγμή ήταν ενεργητικός και ενθουσιασμένος για τις συναυλίες του, ενώ την επόμενη καθόταν χαμένος στο διάστημα και αρνούταν να απαντήσει στις πιο απλές ερωτήσεις. Παράλληλα, όπως φημολογείται, ένα μικρό σημάδι στο μάγουλό του, έπειτα από την εγχείρηση στην οποία υπεβλήθη για τον καρκίνο του δέρματος, τον θορύβησε, ενώ τρώμαξε και όταν του χορηγήθηκαν επιπλέον φάρμακα για μία μικρή μόλυνση.

Kurt Cobain

Εθισμός στα Ναρκωτικά

Κατά τη διάρκεια του μεγαλύτερου μέρους της ζωής του, ο Κομπέιν πάλευε με τη χρόνια βρογχίτιδα και με έντονους σωματικούς πόνους από μια χρόνια στομαχική ασθένεια που δε διαγνώστηκε ποτέ. Αυτή η κατάσταση με το στομάχι του, τον εξουθένωνε συναισθηματικά και πέρασε χρόνια προσπαθώντας να βρει την αιτία της. Ωστόσο κανένας από τους γιατρούς που συμβουλευτήκε δε στάθηκε ικανός να επισημάνει την ακριβή αιτία. Η πρώτη του εμπειρία με τα ναρκωτικά ήταν όταν το 1980, σε ηλικία 13 ετών πήρε μαριχουάνα. Η πρώτη εμπειρία του Κομπέιν με την ηρωίνη ήταν το 1986, όταν του χορηγήθηκε από τον τοπικό έμπορο ναρκωτικών στην Τακόμα, της [Ουάσινγκτον](#), που πριν από αυτό

του χορηγούσε Percodan. Ο Κομπέιν έπαιρνε ηρωίνη σποραδικά για κάποια χρόνια, αλλά μέχρι το 1990 είχε γίνει μια πλήρως ανεπτυγμένη εξάρτηση. Ο Κομπέιν υποστήριξε πως ήταν "αποφασισμένος να αποκτήσει μια συνήθεια" ως ένα τρόπο να ανακουφίσει τον εαυτό του από την κατάσταση του στομάχου του. Όπως αφηγείται ο Κομπέιν, "Ξεκίνησε με συνεχόμενες μέρες που έπαιρνα ηρωίνη και δεν ένιωθα κανένα πόνο στο στομάχι μου".

Οι τελευταίες εβδομάδες και ο θάνατος

Μετά από μια συναυλία στο Μόναχο της Γερμανίας, την 1η Μαρτίου 1994, διαγνώστηκε πως ο Κομπέιν έπασχε από βρογχίτιδα και οξεία λαρυγγίτιδα. Ο Κομπέιν μεταφέρθηκε αμέσως στο νοσοκομείο και μετά από πέντε μέρες του δόθηκε εξιτήριο και επέστρεψε στο Σιάτλ. Στις 18 Μαρτίου, ο Κομπέιν είχε κλειωθεί σε ένα δωμάτιο μαζί με ένα όπλο. Η αστυνομία έφτασε και κατάσχεσε αρκετά όπλα και ένα μπουκαλάκι χάπια από τον Κομπέιν. Όταν ρωτήθηκε από την αστυνομία, η Λαβ είπε ότι ο Κομπέιν δεν είχε αναφέρει ποτέ πως ήθελε να αυτοκτονήσει και ότι εκείνη δεν τον είχε δει ποτέ με όπλο. Στις 8 Απριλίου 1994, το σώμα του Κομπέιν ανακαλύφθηκε στο σπίτι του στη λίμνη Ουάσινγκτον, από έναν ηλεκτρολόγο ο οποίος ανέφερε πως δεν είδε κανένα σημάδι τραυματισμού και αρχικά νόμιζε πως ο Κομπέιν κοιμόταν, μέχρι τη στιγμή που είδε το όπλο που ήταν στραμμένο προς το πρόσωπο του Κομπέιν. Το σώμα του Κομπέιν βρισκόταν εκεί για μέρες και βρέθηκαν σ' αυτό συγκεντρωμένα μεγάλα ποσά ηρωίνης και ίχνη από ηρεμιστικά.

Συμπεράσματα

Συνοψίζοντας, οφείλουμε για άλλη μια φορά να κάνουμε το ίδιο ερώτημα: γιατί συνεχώς αυξάνεται ο αριθμός των ανθρώπων που κάνει χρήση εξαρτησιογόνων ουσιών-ναρκωτικών; Το να τους κατηγορήσουμε για αμάθεια είναι γελοίο τουλάχιστον στις ανεπτυγμένες χώρες. Δεν χρειάζεται κανείς να σηκώσει μόνος του όλο αυτό το ψυχολογικό φορτίο καθώς υπάρχουν εξειδικευμένοι φορείς της πολιτείας λόγω χάρη κέντρα αποτοξίνωσης τα οποία βοηθούν τα θύματα να ξεπεράσουν τα προβλήματα που τους επιβαρύνουν (ΟΚΑΝΑ, ΚΕΘΕΑ...) αλλά και προγράμματα ενημέρωσης που πραγματοποιούνται με σκοπό να ευαισθητοποιήσουν τους πολίτες. Ποιος όμως πραγματικά ευθύνεται για την κατάληξη αυτών των ανθρώπων; Μήπως οι ίδιοι ή η κοινωνία; Το ερώτημα αυτό καλείστε εσείς να το απαντήσετε....!!!!!!